

აქტივისტი

საქართველოს ახალგაზრდათა ლენინურ კომუნისტურ კავშირის
ცენტრალურ კომიტეტის ორგანო

შინაბარსი:

როგორ შევინახოთ კომკავშირელის ძალა—ემ. იაროსლავსკი;
მოწაფეთა შორის მუშაობის შესახებ—გ. მეტონაძე; პოლიტ-განათ-
ლების ერთიანი სისტემის შედეგები და პერსპექტივები—გ. საგინაძე;
კომკავშირი და „ტყის დღე“—გ. ძ.; მოწაფეთა შორის მუშაობის
უახლოესი პერსპექტივები—გ. მ—ნი; ქალაქის კომკავშირი უნდა
იცნობდეს სოფელს—პ. ს—ერ; ცოტა რამ უჯრედის მუშაობის შე-
სახებ—მ. კ—ლი; ჩვენი მუშაობის მიმდინარე ამოცანები ახალგაზრ-
და გლეხ-ქალთა შორის—ნ. კ; ახკორის საზოგადოებრივი როლი—
გ. ძ; კავშირის პრესა, აქტივისტი, ახკორი—გ. კ; კომკავშირი და
ფიზკულტურა—სპორტსმენი; ჩვენი მტრები—გ; რას უნდა ვეროდოთ
საგლეხო ლიტერატურაში—კ; კავშირის საჭესთან; რა უნდა
ვიკითხოთ.

ტფილისი

№ 3

აპრილი

ახალგ. ლენ. კომ. კავშირის გამოცემა.

რედაქცია: ტფილისი, რუსთაველის პრ. ტელ. კომუტ. ა. ლ. კ. კ. 2-21

გრიქელდება ხელის მოწეარა ჟურნალ

„აქტივისტი“-ზე

საქართველოს ახალგ. ლენ. კომუნ. კავშირის ცენტრალურ
კომიტეტის ორგანო.

„აქტივისტი“ გამოდის „ახალგაზრდა ლენინელის“
მაგივრად

ჟურნალის მიზანია კავშირის აქტივის ფართე მასისათვის პრაქტიკულ—ორგანიზაციულ მუშაობის მასაზრდოებელ მასალის მიწოდება, კავშირის ხელმძღვანელობაში აქტივისათვის დახმარების გაწევა, დირექტივების და სახელმძღვანელო განმარტებათა მიწოდება იმ კითხვათა გარშემო, რომელნიც უკვე არიან ან იქნებიან გადაწყვეტილი ცეკას და ყრილობების მიერ, ახალი კითხვების წამოყენება, აზრთა—ფართე გაცვლა-გამოცვლის წარმოება და კავშირის აქტივის ფართე მასის ჩაბმა მიმდინარე ამოცანების დასახვა-გარკვევაში.

ჟურნალის მუდმივი განყოფილებანი: 1. კომუნისტური აღზრდის საკითხები, 2. მოძრაობის ზოგადი საკითხები, 3. კომკავშირი სოფლად, 4. მოჯამაგირის კუთხე, 5. მუშური და გლეხური ახალგაზრდობის სკოლები, 6. ჯარი და ფლოტი, 7. ჩვენი პრესა, 8. კავშირის ხმამაზრდი, 9. პარტიაში, 10. პიონერთა მოძრაობა, 11. ფიზკულტურა, 12. ახალგაზრდობა და ხელოვნება, 13. ახალი ყოფა-ცხოვრება, 14. ადგილების გამოცდილება, 15. „აქტივისტის ფოსტა“, 16. აქტივისტის კითხვა-პასუხი, 17. წინადადებათა დაფა, 18. კავშირის საქესთან (ცკ-ს მუშაობა) და სხ.

ჟურნალში მონაწილეობენ კავშირის ყველა აქტიური ძალევი.

ათ 4 მან., ნახევარი წლით 2 ან., 3 თვით 1 მან. 50
ხელისმომწერლები სარგებლობენ შეღავათით: ხელის-
იხდიან 2 მან. და თითო მანეთს შემდეგ ორ თვეში.

ჟურნალი გამოდის ამხ. 3. დარახველიძის რედაქტორობით.

შტაბ-ბინაში ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელი 1

1925

აქსიოზისტი

საქართველოს ახალგაზრდათა ლენინური კომუნისტური კავშირის
ცენტრალური კომიტეტის ორგანო

რედაქცია ღიაა ყოველ დღე
9—3 ს. ტელ. კომუტ. 2-21

ტფილისი
აპრილი, 1925 წ.

მისამართი: ტფილისი რ. ს-
თაველის პრ. 20. რედაქცია
„აქტივისტი“-ს.

როგორ შევინახოთ კომკავშირელის ალა

რ. კ. პ. ცეკასთან არსებული სპეციალური კომისია, რომლის შემადგენლობაში შედიან წარმომადგენლები ჯანმრთელობის სახალხო კომისარიატის, ახალგაზრდა პიონერთა (კ. ბ., რ. ლ. ა. კ. კ. ცეკასი და სრულიად რუსეთის პროფესიონალურ კავშირთა ცენტრალურ საბჭოსი, ამუშავენს ეხლა საკითხს იმ კონკრეტული ზომების მისაღებად, რომლის საშუალებით შესაძლებელი გახდება პიონერების და კომკავშირის ორგანიზაციების მუშაობის ისეთ ჩარჩოებში მოთავსება, რომელსაც ექნება განსაზღვრული მეცნიერულადგანართლებული და ცხოვრებასთან შეთანხმებული რეჟიმის ხასიათი თვით ამ ორგანიზაციების მუშაობის წარმატებას მიზნით.

სალი რეჟიმისათვის.

თავის თავად ცხადია, რომ ამ ამოცანის გადაწყვეტა არც ისე ადვილი საქმეა შეუძლებელია, მაგალითად, მოვაქციოთ ერთსა და იმავე ჩარჩოში სხვა და სხვა საფეხურების მოწაფე. ახალგაზრდობის საფაბრიკო-საქარხნო ახალგაზრდობის ცხოვრება. მაგრამ იმათთვის რომ რეჟიმი საჭირო და რომ ეს რეჟიმი მო-

სკობს ახალგაზრდობის ცხოვრებაში მთელ რიგ ავადმყოფური მოვლენებისას, ეს დამტკიცებულია გამოცდილებით.

ჯანმრთელობის სახალხო კომისარიატს აქვს ამ შეჩივრებაში საკმაო გამოცდილება. ეს გამოცდილება მიიღო მან სამხედრო უმაღლეს სასწავლებლებში, სადაც ჯერ კიდევ გასულ წელს, (როდესაც არსებობდა ზედმეტი დატვირთვა და არ იყო შემოღებული დროის განაწილების ნორმები, რომლებიც შემოღებულია ეხლა) შემჩნეული იყო ისეთივე დაავადებანი მეტის მეტ დაღლის ან ნერვების აშლის ნიდავზე, როდესაც ჩვენ ვამჩნევთ ეხლა ჩვენს კომკავშირის და პიონერების ორგანიზაციებში.

საკმარისი იყო განსაზღვრული რეჟიმის გატარება ამ უმაღლეს სასწავლებელში და ავადმყოფური მოვლენებიც სრულიად მოიხსნა.

ამ წერილში ჩვენს სურვილს შეადგენს, საქმის ერთი მხრით გაშუქება, —საჭიროა გატარდეს მკაცრი წესები ამ კრებებზე, რომელსაც ესწრება ჩვენი ახალგაზრდობა. ზედმეტია ლაპარაკი იმის შესახებ, რომ უნდა მოიხსნას კურსები ჩვენი ახალგაზრდობისათვის (უნდა

აუკრძალეთ სხდომები საღამოს 9¹/₂—10 საათის შემდეგ). ისეთი დიდი საერთო კრებების გარდა, რომლებიც გრძელდება უფრო გვიან. უნდა დავაწესოთ ისიც უმთავრესად, რომ კრების მომწყობნი ღებულობდნენ ზომებს, რომ საკრებო დარბაზში მუდამ ს ღი ჰაერი იყოს. უნდა ავკრძალოთ თამბაქოს მოწევა კრებებზე. მე ვიცი როგორი უკმაყოფილების გამოძახილებს, ირონიულ ღიმილს და შენიშვნებს, ან რა სიცილ-ხარხარს გამოიწვევს ეს წინადადება თუთუნის მწიგნულთაში, „თუმცა ზოგიერთი იმათგანს თავის მოფხანა უხდება ისეთი ლექციის დროს რომლის თემა არის: „თუთუნის მავნებლობა და რძის სარგებლობა“. აღსანიშნავია, რომ ეს საკითხი უფრო სერიოზული და დამაფიქრებელია და არც ისე ადვილად უნდა მოვქცეთ იმ წყალწყალა არაუმენტების გავლენის ქვეშ კრებებზე თამბაქოს მოწევის სასარგებლოდ, რომელიც ჩვენ ჩვეულებრივად გვესმის. მე არ მახსოვს არც ერთი ისეთი სხდომა რ. კ. პ. ცეკასი, პოლიტიუროსი, რაკის, სახალხო კომისართა საბჭოსი, ან სხვა რომელიმე კრება, რომელსაც თავმჯდომარეობდა ილიჩი და რომელზედაც ყოფილიყო თუნდაც პატარა მსგავსება იმ ატმოსფეროს, რომელსაც ჩვენ ვხედავთ უმეტეს შემთხვევებში კომკავშირის კრებებზე. მე მგონია ჩვენი ყმაწვილები ეჯიბრებიან ერთმანეთს იმაში, თუ ვინ ააბოლებს უფრო კარგად, ვინ მოსწევს უფრო მეტ პაპიროს, ვინ გააფუჭებს ჰაერს. ზოგიერთები კი სცდილობენ მიიღონ სავსებით მოძწიფებულ ადამიანის სახე და გამუდმებით ზედიზედ ეწევიან თამბაქოს ილიჩი მეტად გაბედულად იბრძოდა სხდომებზე თუთუნის მწვევლების წინააღმდეგ და პარტიის ცეკას და სახალხო კომისართა საბჭოს კრებების მონაწილეთ კარგად ახსოვთ ის ჰაერის გასაწმენდი „ფორთოჩკა“, რომელთ ნაც გაუსწორებელი მწვევლნი ქუდულულად სწევდნენ პაპიროსს ისე რომ კვამლი უცებ გასულიყო გარეთ. კრებების წარმოება ისეთ დარბაზში რომელიც დაკვ მლულია თამბაქოთი, არის ერთი სერიოზული მიზეზთაგანი ჩვენი ახალგაზრდობის დაავადებული მდგომარეობის.

ნილილიზმისა და „ბურჟუაზიული ჩვეულებების“ შეახება.

ყველაზე ჯიჯი საშიშარი გარემოება ის არის, რომ ახალგაზრდობას არ აქვს ეს შეგნებული (სამწუხაროთ ეს არა მარტო ახალგაზრდებს არამედ დიდებსაც შეეხება) ხშირად კომკავშირელი, რომელიც აკეთებს მოხსენებას დიდი ქაიხნის უჯრედში კომკავშირელის ვალდებულებების შეახება, ამტკიცებს, რომ უიარგისია ის კომკავშირელი, რომელსაც მოეძებნება თავისუფალი დრო საცერნოდესუთა ჰაერზე გასეირნებას ეს ყმაწვილი სთვლის თითქმის ბურჟუაზიულ ჩვეულებად.

როდესაც გაკვირვებული ფიზკულტურისნები ეკიხებიან მას როგორ იუარსეირონ, როდესაც ფიზკულტურის ხეიმძღვანელები ურჩევენ მათ სწოვოდ სუფთა ჰაერზე სეირონებას, ეს უშიშარი გაიმნადკურებელი იუუუუაზიული ჩვეულებებს უბახუბებს, რომ შეძლება გასეირნება მაგრამ ამ გასეირნების დროს უნდა ასრულებდე პარტიულ ან კომკავშირის ორგანიზაციის ამა თუ იმ დავალება :

—აი, ვთქვათ, გაგხავენ ს მეხ საღმე და შენც მიდიხარ პარტიის ან კომკავშირის დავლეით, ეს იქნება სწოვოდ ასეინება! უაქმით გასეირნება კი,—ბურჟუაზიული ჩვეულებება.

ჩვენ უნდა დავარწმუნოთ ჩვენი ახალგაზრდობა, რომ ეს თუნდაც ბურჟუაზიული ჩვეულება რომ იყოს, ისეთივე კარგი ჩვეულებაა, როგორც ვთქვათ ყოველდღე პირის დაბანა კბილების წმენდა, კმის წინ ხილის დაბანა, ოთახში ჰაერის გასუფთავება და სხ.

აქამდე ჩვენ ამ საკითხებს ძლიერ ცოტა ყურადღებას ვაქცევდით, მაგრამ ეს არ ჩავგვლის უსასჯელოთ. ჩვენი ახალგაზრდობის ფიზიოლოგიური რეჟიმის ასეთი უთანაბრობისათვის ჩვენ საკმაოდ ვიწვინეთ ს მწარე, ასე, რომ ჩვეე ისევ და ისევ არ უნდა გადავდოო ეგ საკითხები. მათ უნდა მოვეკიდოთ სერიოზულად.

ს ღი რეჟიმისათვის ბრძოლა, ალბათ, დიდხანს მოგვიხდება. ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენ ახალგაზრდობის ზოგიერთ ნაწილებში არსებობს ასეთი ხასიათის ნილილიზმი: „სისუფთავეზე

ზრუნვა თითქოს ისეთ ხალხს შეუძლია, რომლებიც მეორე რიგში აყენებენ საზოგადოებრივ საქმიანობას. ჩვენ უნდა დავარწმუნოთ ანხანები იმაში, რომ საზოგადოებრივი მუშაობა იმით მოიკისხობოდ, თუ ჩვენ ვიზრუნებთ იმ ავადმყოფი მოვლენების წინააღმდეგ, რომლებიც უდროოდ ასუსტებს და ადუნებს ახალგაზრდობის ძალებს. ამიტომ ჩვენი მუშაობის ერთ სერიოზულ ამოცანათაგანი ჩვენი ახალგაზრდობის შორის უნდა იყოს ბოძალა საღი რეგიმისათვის, ბოძალა სუფთა ჰაერისათვის, მუშაობაში ნორმალური დავითისათვის, ჰაერისათვის, სხიულის გაჯანსაღებისათვის, მუშაობაში ნორმალური და სხვა გარემოების შექმნისათვის.

მუშაობით დატვირთვის შესახებ.

აქ შესძლებულია რამოდენიმე მიდგომა. კომპაკტირებულს ან უნდა ქონდეს არც ერთი წუთი თავისუფალი: მან უნდა დატვირთოს მოვლით თავისი ძალები უკიდურესობამდე; იმუშაოს უხდა მნად, სანამ არ დაეცემა; დაიტვირთოს თავი უსაზღვროდ; არ სთქვას უარი არც ერთ დავალებაზე, თვით ისეთზედაც, რომლის დონეც არც კი შესწევს; არ უნდა იზრუნოს მოძავალზე და იცხოვროს დღევანდელი დღით.

რასაკვირველია, არის დღეები, არის პერიოდი, როდესაც ჩვენ ყველანი სწორედ ასე ვცხოვრობთ, როდესაც მდგომარეობა მოითხოვს ჩვენი ძალების უსაზღვრო დატვირთვას, როდესაც რევოლუციის კეთილდღეობა მოითხოვს ჩვენგან ყოველგვარ ანგარიშების უკუგდებას ხვალისდელი დღის შესახებ. აქ ფაქტი არც კი არის საჭირო რეჟიმის შესახებ, რადგანაც ყველ ფერი ამოღებულია თავისი ჩარჩოებიდან, და ძალების დაჭაყვანვა დამოკიდებულია საქმის გადარჩენა წარმატება. ასეთ შემთხვევაში დაღუბვა, სიღამრე, „შეკრუნილობა“ იქნებოდა ლაპარაკი სიმძიმის, ზედმეტად დატვირთვის და სხ. და სხ. შესახებ მაკამ ჩვეულებრივ დროს კი, როდესაც არ გვაქვს გადასაწყვეტი სასწრაფო ამოცანა სწორი იქნება განა ასეთი საქციელი? რასაკვირველია, არა.

ჩვენს წინაშე დასმული საკითხი, არ შეიძლება გადაწყდეს მარტო იმით, რომ ჩვენ ამა თუ იმ გეგმით გავანაწილებთ ჩვენი ახალგაზრდობის შორის დროს, და დავტვირთავთ მათ გეგმის მიხედვით. ამ საქმის წინსვლა დამოკიდებულია უწინარეს ყოვლისა, თვით ახალგაზრდობის სერიოზულ და აქტიურ მონაწილეობაზე განმაჯ. ნსაღებელ ზომების ჩასატარებლად კომკავშირისა და პიონერების მხალში.

ემელიან იაროსლავსკი.

მოსწავლე ახალგაზრდათა შორის მუშაობის შესახებ

მოსწავლე ახალგაზრდათა შორის მუშაობას ჩვენ უნდა მიუდგეთ იმ განწყობილებისა და დამახასიათებელ მოვლენათა მიხედვით, რომელსაც ადგილი აქვს ქართველ ინტელიგენციაში. საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების პოლიტიკურად მომავრება ქართველ ინტელიგენციაში დიდი გაოდ ტუხა მოახდინა, რაც საბჭოთა ხელისუფლებისა და კ.პ.ს.დ.მ. თანაგრძნობისაკენ გადინარა.

ანტისა ქოთა პარტიების გახრწნამ კი უფრო გაღმავა დაწყებული გაზრატეხა. მოსწავლე ახალგაზრდობა, როგორც ნორჩი ნაწილი ინტელიგენციისა, ყველაზე მეტად მოექცა ამ გარდატეხის გავლენის ქვეშ. კომკავშირის გადაეშალა წინ ფართო პერსპექტივები მოს-

წავლე ახალგაზრდათა ფართო მასების თავის ხელმძღვანელობისა და გავლენის ქვეშ მოქცევის შესაძლებლობისა. მოსწავლე ახალგაზრდობა დაიქაქსა. ჩვენთან პირველ რიგში მოდიან მოსწავლენი პროლეტარათა და გლეხთა წრიდან. მოსწავლეთა ეს ნაწილი ამ ჟამად საესობით იმყოფება კომკავშირის გავლენის ქვეშ. ამისათვის კომკავშირის გავლენა მოსწავლეებზე საქართველოს მაზრებშიაც მეტად ძლიერია, რადგანაც იქ ისინი უმთავრესად გლეხთა წრიდან აიან გ მოსულნი.

ტფილისში უფრო ცუხად არის საქმე. ჯერ კიდევ მოიპოვება აქ საკმოდ მნიშვნელოვანი ნაწილი ჩვენდამი მტრულად განწყობილ ახალგაზრდათა. ამ გარემოებას აქვს თავისი მიზე-

ზები: ჯერ ერთი, ტფილისში არის საკმაო ნაწილი თავად აზნაურთა და წვრილ-ბურჟუაზიულ წრეებიდან გამოსულ მოსწავლეთა, მეორეც, დღემდე ჩვენი ორგანიზაცია მოსწავლეთა შორის მუშაობას საერთოდ არ აქცევდა დიდ ყურადღებას, აქედან კი: არასაკმარისი აქტიუობა ჩვენი კომკავშირის უჯრედებისა ტფილისის სკოლებისა და ტექნიკუმებში.

თუ ჩვენ ეხლა ტფილისის მოსწავლეთა შორის ჩვენს ნაწუშევარს ჯამს გაუკეთებთ, ზოგიერთ ნაყოფიერ მიღწევებთან ერთად დავინახავთ მრავალ დეფექტებსა და არანორმალურობას, რაც კომკავშირის ხელს უშლის მოსწავლეს ახალგაზრდობის ფართე მასსებზე გავლენის მოხდენაში. რასაკვირვლია, თუ ჩვენ მოწაფეთა უჯრედების ეხლანდელ მუშაობას შევადარებთ წარსული წლებების ნამუშევარს, მაშინ ნათლად ვიხილავთ თვალში საცემ განსხვავებას პროგრესის მხრივ მაგრამ კომკავშირის უჯრედებს წინად მეტად მძიმე საშუალო პირობები ჰქონდათ, რადგანაც მოსწავლეთა შორის არ იყო მუშაობისათვის კეთილ სასურველი განწყობილება. ამიტომ ბევრის მოთხოვნა ჩვენი უჯრედებიდან არ შეგვეძლო. ეხლა კი, როცა უკვე სასურველი პირობებია შექმნილი, მოწაფეთა უჯრედებიდან ჩვენ ბევრად მეტ მიღწევებს მოვიტხოვთ. დიდ შედეგებს ამ მუშაობაში ვერ მივაღწევთ იმ არანორმალურობათა წყალობით, რომლებიც შემჩნეული არიან ტფილისის მოწაფეთა თითქმის ყველა უჯრედებაში.

ძირითადად ეს ნაკლულებიანებანი არიან შემდეგნი: ჯერ ერთი, ამდენ ხანს მოწაფეთა უჯრედები ორგანიზაციულად არ არიან საკმაოდ ჩამოყალიბებულნი, მცირე რიცხოვ ნი წევრები (3—5 კაცი), არ არის აქტივი, რაც უჯრედის მუშაობას მისცემდა მიმართულებას, და ყველა ამის გამო სისუსტეა შიგ უჯრედის მუშაობაში. უმეტეს მოსწავლე კომკავშირელებში პოლიტიკური დონე დაბალია. ხშირად უპარტიო ახალგაზრდობა პოლიტიკური მომზადებით კომკავშირელებზე უფრო მაღლა სდგას (მეგვლისხმობ უპარტიოთა იმ ნაწილს, რომელიც აქტიურ მონაწილეობას ჰღებულობს კომკავშირის უჯრედის მუშაობაში) და იგი უფრო

მაღლა სდგას არა მხოლოდ თეორიით, არამედ კავშირის, მისი სტრუქტურისა, მუშაობისა და სხვ. ცოდნითაც. დღემდის ბევრ უჯრედების მუშაობაში სჭარბობს ადმინისტრატული გადახრა 21 წლისა: კონფლიქტი ადმინისტრაციისა, მასწავლებლობასა და მოწყობთან. დღემდე არა აქვთ შეთვისებული ახალი მეთოდი სასწავლო დაწესებულებებში ღრმა პროპაგანდული მუშაობისა. მოსწავლე კომკავშირელთა უმრავლესობა ახლები არიან; არ არის მათში საკმარისად კომკავშირული წრეობა და თავშეკავება; ამიტომ არის, რომ მოწაფეთა უჯრედებში ხშირად ვხვდებით შეხლა, ინტრიგას, ძალიან ხშირად წვრილმან საკითხების გამო, რომლებიც ხანდახან გადატანილი არიან ხოლმე უპარტიო მასსაში და ამით იწვევს კომკავშირის წევრთა ავტორიტეტი. აქვს ადგილი აგრეთვე უპარტიო მასსასთან უტაქტიკოდ მისვლის ფაქტებს. მაგალითად: ჯერ ჰმართავენ უჯრედის ღია სხდომებს, შემდეგ, დასასრულისას კი ისტუმრებენ უპარტიოებს და ჰმართავენ დახურულ სხდომას დაბოლოს, როგორც საერთო მოვლენა, — კომკავშირელთა სუსტი აკადემიური წარმატება. შეიძლება დაბეჯითებით ითქვას, რომ კომკავშირელთა დიდი უმრავლესობა სუსტი მოწაფეები არიან. შედეგად მასწავლებლობასა და უპარტიო მოსწავლეებში შეიძლება დაიბადოს აზრი, რომ კომკავშირი არის ხელის შემშლელი მოწაფისათვის, — წარმატებით სწავლაში. მაგრამ ყველაზე ძირითადი დეფექტი ის არის, რომ მოსწავლე კომკავშირელებს დღემდე არა აქვთ შეგნებული ის პასუხისმგებლობა და პოლიტიკური როლი, რომელიც მათ აწევს მოწაფეთა შორის მუშაობაში. აქედან გამომდინარეობენ ყველა დანარჩენი არანორმალური მოვლენები.

აი, მთავარ ხაზებში, ნაკლულოვანებანი მოსწავლეთა შორის ჩვენი მუშაობისა. როგორი არიან ჩვენი ამოცანები უახლოესი პერიოდისათვის? პირველ რიგში აუცილებელია ორგანიზაციულად სასწრაფოდ გამაგრება არსებულ მოწაფეთა უჯრედების, იქ საუკეთესო აქტიური ძალების გადაგზავნით. მუშაობის სიმძიმის ცენტრის ქართულ, განსაკუთრებით ქალთა, ტექნიკუმებში გადატანა. ქართველ

ქალთა ახალგაზრდობა ჯერ კიდევ მტრულად არის განწყობილი კომკავშირისადმი. ჩვენ უნდა გამოვანათოთ განსაკუთრებული ფორმები და მეთოდები, რომ შეუჭოთ კომკავშირისათვის ამ ჯერ კიდევ მიუვალ ციხე-სიმაგრეს. მოწაფეთა შორის დიდი სწრაფვაა კომკავშირებისაკენ. ამ დენამ ჩვენ კომიტეტებში გამოიწვია შიში მოწაფეებით ჩვენი ორგანიზაციის გადაჭარბებისა. აქედან როგორღაც შეჩერება ზადისა, ხელოვნური ზომების მიღება: „განწყვლება“. ეს ზომები არასწორი და არანორმალურად უნდა აღვიაროთ. არაციტარბი განწყვლება არ შეიძლება იქნას დაწესებული და არც მოწაფეთა მიღების შეჩერება. თანდათან, თვით მუშაობის პროცესში კავშირმა უნდა მიიზიდოს საუკეთესო ნაწილი უპარტიო მოწაფეთა, რომლებიც შემოკრებილნი არიან კომკავშირის უჯრდის გარშემო და ეხმარებიან მას მუშაობაში. ამავე დროს აგრეთვე აუცილებელია გაუქმებულ იქნას თანამკრძობითა ინსტიტუტი, რომლებიც არსებობენ მოწაფეთა ზოგიერთ უჯრედებში. კომკავშირის უჯრედებმა უნდა მოაკაოონ წესიერა უთიერთობა აღმასტრუქციასთან, მოწკაპთან არსებულ მდგომარეობათა მიხედვით. ესლა კომკავშირმა და პარტიამ აიღეს მტკიცე კურსი ქვეყნის კულტურულ განმანათლებელ მუშაობაში მასწავლებლობასთან ერთად თანამშრობლობისა. ჩვენი კომკავშირის უჯრედები უნდა გახდენ ამ კურსის პრაქტიკული გამტარებლებად. კომკავშირის უჯრედებმა ტეხნიკუმის კულტურულ-განმანათლებელ მუშაობაში უნდა დაითხოონ მასწავლებლო ა. აუცილებელია კომკავშირელთა აკადემიური ჩამოზრენის გამოსწორება ლოზუნგის: „კომკავშირელი სკოლაში საუკეთესო მოკავება“-ს გატარებით. დაუნდობელი ბრძოლა ინტრიგასა და შეხლასთან მოკავება კომკავშირელთა შორის, მათგან აუცილებელი კომკავშირელი თავდაჭერის მოთხოვნით. საკლუბო მუშაობაში აუცილებელია განდევნა ვიწრო წრეებისა და კურსის აღება მასსიურ კლუბის მუშაობისაკენ, როგორც არის: ლიტერატურული სადამოებები, პოლიტიკამართლებანი, რეფერატები რეგოლიტაციური სადამოებები. მუშაობის ეს ფორმა საშუა-

ლებას გვაძლევს ჩვენი გავლენის ქვეშ მოვაქციოთ უფრო ფართო ფენები მოსწავლეთა, და აგრეთვე საუკეთესო გზა უჯრედთა მუშაობაში მასწავლებლობის ჩასათრევად მოწაფეთა საერთო კრებები, რომელზედაც გაშუქდებიან უმთავრესი პოლიტიკური საკითხები, საჭიროა რომ მოწვეულ იქნას რაც შეიძლება ხშირად და რეგულიარულად. საზოგადოებრივ პოლიტიკური აქტივობა მოწაფეთა იზრდება, მათი ყველასი კავშირში მიღება არ შეგვიძლიან, აუცილებელია, რომ ეს ენერგია გამოყენებულ იქმნას სხვადასხვა საზოგადოებრივ ორგანიზაციათა მუშაობისათვის, როგორც არის ქიმიის მოყვარეთა საზოგადოება, ს. ფ. მ. ს. (ОДВФ) „ძირს წერა-კითხვის უცოდინარობა“ და სხვა. მოწაფეთა ამ საზოგადოებებში ჩათრევა ჯერ-ჯერობით მეტად მცირეა. ჩვენ გვაქვს სხვადასხვა სპეციალური ტეხნიკუმები, მაგალითად: ქიმიური, ასეთ ტეხნიკუმებში შეიძლება მოწყობილ იქმნას სამაგალითო უჯრედი ქიმიის მოყვარულთა. აქ აუცილებელია მხოლოდ ინიციატა და თვითმოქმედება უჯრედებისა.

აი უმთავრესად ამოცანები მოწაფეთა შორის მუშაობისა უახლოეს პერიოდისათვის ამ მუშაობას ამ ქამად უთიდესი მნიშვნელობა აქვს. უძლიერესი ანტიკომუნისტური ორგანიზაცია ახალგაზრდა მარქსიკთა, რომელიც მოწაფეებზე დიდი გავლენით სარგებლობდა, გაიხრწნა. ძირითადი აქტიური მასსა გამოვიდა მის რიგებიდან და დადგა საბჭოთა ხელისუფლების პლატფორმაზე. მაგრამ დარჩენ კიდევ მტრული ჯგუფები ამ ორგანიზაციისა, რომლებიც თავიანთი მუშაობით ცდილობენ დაიბრუნონ ძველი გავლენა მოსწავლე ახალგაზრდობაზე ჩვენც პარალელურად უნდა ვაწარმოოთ ჩვენი მუშაობა. ყველაფერი ეს დამოკიდებულია იმაზე, თუ რამდენად ძლიერი იქნება ჩვენი პოზიცია მოსწავლე ახალგაზრდობის ფრონტზე. დრო მუშაობის დასრულებამდე დარჩა ცოტა, სამუშაო კი ბლომათ არის. ჩვენ უნდა გადავიხროლოთ ლოზუნგი: „ყველა საუკეთესო ძალები მოსწავლე ახალგაზრდობის ფრონტზე“.

ვ. მეჯონიძე.

კომკავშირი და „ტყის დღე“

„Быть членом коммунистического оюза молодежи,—это значить вести дело так, чтобы отдавать свою работу, свои силы на общее дело. Вот в этом и состоит коммунистическое воспитание, только в такой работе пр-вращается молодой человек или девушка в настоящего коммуниста“.

И Ленин

უკანასკნელი წლების განმავლობაში ახ. ლ. კ. კ. თავის მუშაობაში მოსახვევი გააქეთა; ეს იყო მოსახვევი სოფლისაჲნი. ჩვენი კავშირის საზოგადოებრივ პოლიტიკური მუშაობის წრე გასულ წლებში შემოიფარგლებოდა ქალაქებით (სოფელში ის სუსტი იყო). დღეს ეს წრე გაფართოვდა, კავშირმა საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მუშაობის ასპარეზი გადაიტანა სოფელშიაჲ და გაძლიერა იქ მუშაობა, განსაკუთრებით მას შემდეგ, რაც პარტიის მიერ გადმოცხადებული იქმნა ლოზუნგი: „პირი სოფლისაჲნი“.

თუ მოვახდენთ ქალაქისა და სოფლის კომკავშირების საზოგადოებრივ მუშაობის ხარისხთა შედარებას, ჩვენ დავრწმუნდებით მასში, რომ სოფლად კ. კ. უჯრედები ასრულებენ უფრო მეტს საზოგადოებრივ ფუნქციას ვიდრე ქალაქად.

ეს აიხსნება განსაკუთრებით იმ გარემოებით, რომ თანამედროვე სოფელს ძლიერ ცოტა გულშემატკივრები ჰყავს. პარტია, რომელიც უშუალოდაა დაინტერესებული სოფლის ახალ საფუძვლებზე გადახალისებაში—სამწუხაროთ სოფელში სუსტია. ხშირად ჩვენ გავივლით მთელს რაიონებს, სადაც ერთ პარტიულ უჯრედსაც კი ვერ ვიპოვნით. ცხადია იქ სადაც პარტია სუსტია, იქ სადაც ხერხემალი სუსტია—სუსტია მასზე დამყარებული ჩონჩხიც, სუსტია საბჭოები და საერთოდ სხვა სასოფლო ორგანოებიც. მხოლოდ რაც შეეხება სოფლის ინტელიგენციას, ის განსაკუთრებით გასულ წლებში უღმრთოდ აღატყდა, უმოქმედობას და სკეპტიციზმს ჰყავდა შეპყრობილი, არა მარტო უშუალოდ საბჭოების და პარტიის საქმის მიმართ, არამედ ფართე საზოგადოებრივ და კულტურულ ფრონტის მიმართაც.

ასეთი ნაკლები საწუგემო იყო საერთო სურათი; ამ სურათს არც დღეს უცვლია ფერი რადიკალურად. თავის უნთავრის კონტრუბტში ის ისეთივე დარჩა, როგორიც იყო. პარტიის უჯრედების საგრძნობი გაძრვლებას და გაძლიერებას სოფლებში ჩვენ ვერც დღეს ვხედავთ. რაც შეეხება საბჭოებს, ისინი სწორედ დღეს იდგამენ ფეხს და ინტელიგენცია კი უკვე მოდის სამუშაოდ მა რამ ცხადია, რომ დამოუკიდებლად მისი მუშაობა მაინც უღალაჯო იქნება. ის საჭიროა ხელმძღვანელს უფაც გვერდში, რომ ლიც საერთო სამეურნეო და კულტურული საქმეების დამწყები, პიონერი იქნება.

პიონერობა შეუძლია პარტიას, მაგრამ მისი ალაგ-ალაგ სისუსტე წინ აყენებს ამ როლის შესრულებისათვის საბჭოებს და კომკავშირს.

და მართლაც თანამედროვე სოფლის ავან-გარდს თუ თვალს გადავავლებთ დავრწმუნდებით, რომ კომკავშირი იქ უდიდეს ს მუშაოს ასრულებს. მთელი რიგი სამეურნეო, კოოპერატიულ, საგიტაციო და საპროპაგანდო საწუგემოებისა გადადის კ მკავშირის ერთეულების—მისი უჯრედების ზურგზე.

კომკავშირი დღეს საგვებით დაინტერესებულია სოფლის პრობლემებით და მოწოდებულია ყოველ ახალ საქმეს, რომელიც სოფლის პრობლემების გადაჭრას აახლოვებს,—აქტიურად გამოეხმაუროს. იგი მოწოდებულია ყოველ ახალ წამოწყებას აქტიურად დაეხმაროს, ყოველი ახალი ანოცანა ცხოვრებაში გაატაროს.

სოფლის ამოცანებს განსაზღვრავს დრო. სოფლის საზამთრო და საზაფხულო ამოცანები საგვებით განსხვავდებიან ერთი მეორესაგან. კავშირმა ყოველთვის წინდაწინ უნდა აუღლოს ადლო ყოველი ახალი პერიოდის მოახლოებას სოფლის ცხოვრებაში და ამის მიხედვით დააღაგოს თავისი მორიგი ამოცანებიც.

გაზაფხულისათვის აუცილებლად ჩვენი კავშირის მთავარი დამკვრელი ამოცანა იქნება ხვნა თესვის კამპანიის ჩატარება, აგრო-პრო-

პაგანდის გაძლიერება, მიწების კოლექტიური აღება და დამუშავება, ქვე-გობლებისა და წითელ არიელებისა ოჯახებისადმი დახმარების აღმოჩენა და სხვ. ეს ამოცანები კავშირს წინ უყენებს სერიოზული და დამჯდარი მუშაობის წარმოების აუცილებლობას. მაგრამ კ. კ. სოფლის უჯრედების ამოცანები გაზაფხულზე ამით აუ შემოიფარგლება: ერთ-ერთ დამკვირვებელს და ამასთან ზედმიწევნით საქმიან კაპიტანის სახით ჩვენმა კავშირმა მიწად-მოქედების სახალხო კომისარიატთან და მიწა-წყის პროუკავურთან ერთად უნდა ჩატაროს „**წყის დღე**“.

რა ჩნი შენელობა აქვს მას? მთელი ს. ს. რ. კ. ეკონომიკაში ძალიანად ადგილი უჭირავს სასოფლო მეურნეობას. სასოფლო მეურნეობისაგანაა დამოკიდებული (კანსაკუთრებით საქართველოში) ჩვენი მრეწველობის, ფაბრიკა-ქარხნების წინსვლა. მკიროდინი შეფერხება სასოფლო-მეურნეობაში საშინელ კრილობებს აჩენს ჩვენს წარმოებას მთლიანად და მის ცალკე დარგებს კერძოდ. მსხვილი ინჟინტრია ჩვენში ჯერ კიდევ არ მისულა იმ წესებამდე, რომ მან დაიშორებოდეს მუხიო გაიმგოს და არა ს გრძნობ ურთიერთობაში შევიდეს სასოფლო-მეურნეობასთან.

სასოფლო მეურნეობა დღეს მკიდრობთა და კავშირებული ქალქთან. სასოფლო მეურნეობის ყოველ ცალკე დარგს უდიდესი ჩნიშვნელობა აქვს საერთოდ ს. ს. რ. კ. ეკონომიკისათვის.

სასოფლო სამეურნეო სხვა დარგთა შორის ტყე არ არის უკანასკნელი. ტყე სასოფლო-მეურნეობის ერთი იმ დარგთაგანია, რომლის მაჯისცემა საგრძნობლად მოქმედებს ქალაქზე.

ტყე—სათბობი მასალის რეზერვუარია. მან ამ ცხრივ მრავალჯერ იხსნა რევოლიუცია განადგურებისაგან და აღგვის-გან, სამოქალაქო ომის ხანაში სათბობი მასალის საშინელი კრიზისი შენდ გ რევოლიუციის ჩვენი ტყეები ემსახურებოდა და ემსახურა კიდევ მას საუკეთესოდ.

თვით სასოფლო მეურნეობისათვის ტყე განუყრელი მეგობარია, ტყე იცავს ჩვენს მცენარეობას მრავილი სტიქიური უბედურებისა-

გან. გლეხობის მეელი ავლადიდება კი წარმოადგენს ტყის ნაყოფს. ტყე—მისი სახლი და სათბობი მასალაა. ტყის გარეშე გლეხი ერთი ნაბიჯითაც ვერ წასწევს წინ თავის ცხოვრებას, თავის მეურნეობას.

მაგრამ ტყის მნიშვნელობა ამით არ ამოიწურება ტყე არის ადამიანის ჯანმრთელობის საუკეთესო დარაჯი. ტყე გვიცავს მრავალი ბაცილებისაგან, ავადმყოფობისაგან, ის ასუფთავებს ს ჰაერს და ამით პარდაპირ ებრძვის ადამიანის ჯანმრთელობის მტრებს.

მიუხედავად ამისა ტყეს ცოტა ყავს მეგობრები. მტრები კი განუსაზღვრელად მრავალია. მოუვლელობა მისი უდიდესი მტერია. უყურადღებობა ტყის მიაჩნებს დაქვეითებულსაქენ. ის ხშირად მეუფნებლობითაა გამოწვეული. მაგრამ ტყეს ყვეს შეგნებული მტრებიც ადამიანების სახით, რომლებიც უწყსრიგოთ ანიაგებენ ტყეს, ვერ ან იყენებენ მას რაციონალურად, სჩ ხავენ და ამით დიდ საფრთხეს უმზადებენ ტყის განვითარების პერსპექტივებს.

უკანასკნელ წლებში კი ამას სხვა რამეც დაერთო: **ტყე მოქანცა რევოლიუციის სამსახურმა. მას სჭარდება შესვენება, დაკარგული ძალების აღდგენა.**

მაგრამ ჩვენ ვერ დავაკმაყოფილებთ მარტო აღდგენით, ჩვენ უნდა წავწიოთ წინ ახალი ტყეების განვითარების საქმეც. ცხადია, რომ ძველი აქამდე არსებული ხელისუფლებები სრულიად არ იყვნენ დაინტერესებული ამ საქმით და არ იწუხებოდნ თავს ტყის არამც თუ განვითარების ახალ-ახალ საფეხურებზე ფიქრით და მოქმედებით, არამედ გაპარტახებულ ტყეების აღდგენითაც კი ე. ი. იმისი შენარჩუნებით, რაც ვადუარჩა ბუნებას, ადამიანის შეუქნებელ მოპკრობას და რევოლიუციის სამსახურს.

როგორც პირველი ისე მეორე ამოცანა თავს უნდა იდვას და კიდევ აიღო თავის თავზე საბჭოთა ხელისუფლებამ.

ჩვენი კავშირი ამ საქმეში მას ყოველმხრივ დახმარებას გაუწევს. ამ დახმარების ერთ-ერთ საუკეთესო საშუალებად ჩვენმა კავშირმა ჯერ კიდევ 1922 წელში სცნო „ტყის დღის“ შე-

მოღება ამ იდეის პირველად სკპტიკურ-დ მოტივირებ, მაგრამ გადის დრო და ის იხვევს „ძოქალაქეობრივ უფლებებს“. მას სცნობენ სასარგებლო წამოწყებათ, მას ანგარიშს უწევს მის ჩატარებაში და მასში მონაწილეობას მიღებაში ინტერესდებიან ერთმანეთს უსწრებენ, მთელი რიგი საზოგადოებრივი და სახელმწიფოებრივი ორგანოები და ზურგს უმაგრებენ კომკავშირს ამ საქმეში.

„ტყის დღე“ უკვე მოასწრო გადაქცეულიყო ტრადიციულ „დღე“, ამირეიდან მას ისტორიის ფურცლებიდან ვერვინ ვერ ამოგლეჯს. ის ჩატარდება ყოველ წლიურათ, უნდა ვიფიქროთ, რომ სულ ახალი და ახალი ღოზუნგებით.

რა მიზნებს ისახავს წელს ეს დღე და როგორ მონაწილეობის მიღება მართებს მასში ჩვენს კავშირს? ტყის დღის ამოცანებია: გლეხობის და საერთოდ მოსახლეობის ფართე მასებში ტყის მნიშვნელობის შესახებ შეგნების შეტანა. ტყის რაციონარურათ გამოყენებისათვის ბრძოლა, ტყის შეგნებულ და ბუნებრივ მტრების წინააღმდეგ ბრძოლა ახალი ხეების დარგვა, ტყის გაწმენდა მავნებლებისაგან; მოკლეთ: საგვებით დაცვა იმისა, რაც გვაქვს, აღდგენა იმისა, რაც გასულმა წლებმა გაანადგურა და მისი განვითარების სწორი კალაპოტით წაყვანა. ეს არის ტყის დღის მიზნები. ყოველმა კომკავშირელმა და მისმა უჯრედებმა (ეს კომპანია ჩატარდება ქალაქებშიაც) პირველად ყოვლისა მეაფიოთ, სივსებით ნათლათ უნდა წარმოიდგინონ „ტყის დღის“ მიზნები. პირველად ყოვლისა კომკავშირელს უნდა გავაგებინოთ რა არის ტყის დღე და ჩხოლოდ მის შემდეგ მოიტანს ნაყოფს მისი მუშაობა ამ მიმართულებით. ამის შემდეგ კავშირის უჯრედები უნდა შეუდგენ წინასწარ სამზადის. პირველი და გადაუდებელი ამოცანა ამ მხრივ ის იქნება, რომ ამ საქმისათვის უნდა გამოვადგილოთ არა მარტო კავშირის წევრები, არამედ მუშური და გლეხური ახალგაზრდობის ფართე მასები, საფაბრიკო-საქარხნო სკოლები, გლეხური ახალგაზრდობის სკოლები, საერთოდ ყოველგვარი სკოლები-მოსწავლე-

ნი;—მოკლეთ მთელი ახალგაზრდული მასა. (რასაკვირვია ჩვენ შეძლებისადაგვარათ უნდა ჩავაბათ ამ საქმეში გლეხობის ფართე მასები) ესენი იქნებიან მთავარი ძალები, რომელნიც ჩატარებენ კამპანიას. მაგრამ კამპანია ვერ მიადგვის თავის შედეგებს ზეღმძღვანელოთ. საჭიროა ხელმძღვანელი ძალების თავის გარშემო შემოკრება და მათი ჩაბმა საერთო მუშაობაში. ამ მხრივ კავშირმა უნდა დაიხმაროს აგრონომები, ტყის მუშაკები, კომპარტიის ყველა მომზადებული საპროპაგანდო ძალები, პედაგოგიური პერსონალი, კოოპერატორები და სხვები.

პირველ ყოვლისა საჭიროა მათი „ტყის“ კამპანიის ჩატარებისათვის მოწვივა და მათთან ერთად ამა თუ იმ ცალკე სამუშაოს გეგმის შედგენა, მისი წინდაწინ განსაზღვრა და მუშაობის, ამის მიხედვით განაწილება. რა უნდა გავაკეთოთ წინასწარ? უნდა მოვამზადოთ პროპაგანდისტები. აგრონომიულ თემებზე, ტყის მნიშვნელობაზე და პერსპექტივებზე, წინასწარ უნდა გამოვიცვლიოთ მუშაობის ადგილი და ხასიათი: თუ სად რა რომელ ახალ ბაღს გავაშენებთ, სად რას დავრგამთ და რომელ ტყეს გავწმენდთ მტრებისაგან და ზედმეტი მცენარეულობისაგან. წინასწარი საპროპაგანდო მუშაობისათვის გამოყენებულ უნდა იქნეს ყოველგვარი ძალები და საშუალებები: ლექტორები, გაზეთები და სხვა. განსაკუთრებული მნიშვნელობა ეძლევა კედლის გაზეთების გამოშვებას, ადგილობრივ-მასალით, ტყეების სტატისტიკით, შედეგების და ნაკლების გაშუქებით. ასევე წინასწარ უნდა დავიწყეთ მომზადება კლუბებში, ქობ-სამოთხვეულებში, დრამატურგთა (და სხვა საკლებო წრეებიც) თავისი ყურადღების ცენტრათ უნდა გაიხადონ ტყის დღე ასეთი წინასწარი საპროპაგანდო და საორგანიზაციო მუშაობის შესრულება აუცილებელია ტყის დღის სერიოზული ჩატარებისათვის. ტყის დღე კი არის არა მარტო პროპაგანდის, არამედ უმთავრესათ საქმიანობის დღე. აქ უკვე აღებული გეგმით ყველა ჩვენი ძალები ხელს კიდებენ მუშაობას, მიემართებიან იმ ადგილებისაკენ, სადაც დარგულ უნდა იქნეს ხეები, სადაც უნდა ჩაეყაროს საფუძველი ახალ ბაღს, სა

დაც უნდა გამშენიერდეს ტყეები და განთავისუფლდეს ისინი მათი ბუნებრივი მტრებისაგან. ასეთი მუშაობის შესრულების შემდეგ; უნდა მოეწყოს საღამოები, რომელნიც აგვირგვინებენ ჩიდწეულ შედაგებს და საზოგადოებაში სიყვარულს ამტკიცებენ როგორც საერთოდ ბუნებისადმი, ისე კერძოდ ტყისადმი. მარტო მცენიერული პრობაგანდით აქ გერას გავაწყობთ, საჭიროა დავიხმაროთ სკენა საღამოები და მოვაწყოთ ისინი სპეციალური პროგრამით. ეს უქველათ გახრდეს ტყეებისადმი შეგხებულათ მოპყრობის გრძნობას.

საღამოები უნდა ჩატარდეს იმ სახით, რომ დამსწრე გრძნობდეს, რომ ის ტყის ულაზათო გაჩეხვით საზოგადოებას ჭრილობას აყენებს, რომ ამათ ის ხელს უშლის მეურნეობის წინ სვლას.

თუ კი ჩვენი კავშირი ამ შეგნებას შეიტანს გლახობაში, მასაში, ჩვენ თამამათ შეგვეძლება ვსთქვათ, რომ ტყის დღემ ნაყოფი გამოიღო და კავშირმა მიზანს მიაღწია.

ტყის დღის ჩატარების საერთო გეზი ორ გვარი იქნება. ესენია: სააგიტაციო და საორგანიზაციო მუშაობა. პრველშიაც და მეორეშიაც ჩვენმა კავშირმა უნდა მიიღოს აქტიური მონაწილეობა და ჩაითრიოს ამ საქმეში ყველა კულტურული და სასიცოცხლო ძალები. აღარებელი დაბრკოლებები შეგვხდება ამ საქ-

მეში წინ, მაგრამ ისინი გადალახულ უნდა იქნენ საერთო ძალებით.

დასასრულ მე მინდოდა ორიოდ სიტყვა მეთქვა ამ საქმეში ახკორების მონაწილეობის შესახებ. ახკორი საზოგადოებრივი ცხოვრების თვალი და ყურია; მისმა ყურადღებამ, მისმა კალამმა, მისმა კორესპოდენციამ უნდა გამოამჟღავნოს ყოველგვარი ნაკლი, რომელიც ჩვენს მუშაობას წინ შეეჩხება ტყის დღის ჩატარებაში. ამავე დროს მან ფართეთ უნდა გააშუქოს კამპანიის დადებითი მხარეები. მისი შედეგები. ამით ახკორი თავის კავშირთან ერთად წინ წასწევს „ტყის დღის“ ჩატარების საქმეს, თავიდან აიცილენ მის ნაკლებს და მაშასადამე შეასრულებს უდიდეს საზოგადოებრივ სამუშაოს

უნდა გეცადოთ, რომ ამ დღემ რეალური შედეგები გამოიღოს. სრულიად ნუ გავკიცხავთ მისი ფორმალური მხარე, რასაც არავითარი საზოგადოებრივი ღირებულების მოტანა არ შეუძლია. ახალგაზრდობის ლენინური აღზრდა ხდება პრაქტიკულ საზოგადოებრივ მუშაობაში, მაგრამ ეს პრაქტიკული მუშაობა ყოველგვარ ფორმალზმისაგან თავისუფალი უნდა იყოს, თორემ ცარიელი ხმაურობა-ახალგაზრდობის ყველაზე ცუდი ლენინური აღზრდელია.

გ. დ.

პოლიტ-განათლების პრთიანი სისტემის შედგენი და პერსპექტივები

ვინც ჩვენი კავშირის სინამდვილეს ფხიზელი თვალებით შეხედავს და დაინახავს, რომ კომკავშირის ცხოვრებაში დღეს ახალ და მნიშვნელოვან მოვლენებს აქვს ადგილი. ამ ახალ მოვლენათა და აპოკანათა შორის ცენტრალური ადგილი უჭირავს პოლიტ განათლების ერთიან სისტემას და აქტივის თვითგანვითარების საკითხს. მათი შეძლება ჩვენი კავშირის ცხოვრებაში უთუოდ დიდი ნაბიჯია წინ.

კომკავშირის განვითარების პირველ პერიოდებში, მაშინ როდესაც კავშირის მთელი ყურადღება მის ორგანიზაციულ ჩამოყალიბება-

ზე იყო მიპყრობილი, როდესაც საბჭოთა ქვეყნების მუდმივი სტუმრები იყვნენ ერთის მხრივ უტერნოსტიკის ბრუა ძალები შიმშილობისა, ტ ბუნებრივი ნკრევის სახით და მეორეს მხრივ ყოველი ჯურის კონტრ-რევოლიუტია— პოლიტ-განათლების ერთიან სისტემაზე ლაპარაკი აჯანყების დროს ლეკურის თამაში იქნებოდა. მაშინ მას არც ისტორიული გამართლება ჰქონდა და მაშასადამე, არავითარი სარგებლობის მოტანაც არ შეიძლო. დღეს სურათი შეცვლილია. საბჭოთა მეურნეობა თავის განვითარების მტკიცე კალაპოტში ჩადგა.

პოლიტიკური მტრები ზოგი განადგურებულია და ზოგიც ისტორიის საფუძვლებზე განისვენებენ. თითქოს ბუნებასაც შერცხვა და უკანასკნელი წლების განმავლობაში მის რისხვასაც მოკლებული ვართ.

ახალმა ეკონომიურმა პოლიტიკამ გასაქანი მისცა წვრილ კაპიტალს. წინანდელ მარტივ მდგომარეობას (მარტივს იმ მხრივ, რომ ისტორიის რელიეფში მხოლოდ ორი მოწინააღმდეგე სჩანდა, ერთის მხრივ განთავისუფლებული პროლეტარიატი და გლეხობის ღარიბი ნაწილი და მეორეს მხრივ ოქტომბრის სილისაგან გაბრუებული ბურჟუაზია და მსხვილი მემ მულები)—დღეს დაუპირდაპირდა სოციალურ დამოკიდებულებათა სირთულე (სირთულე გამოიხატება სოციალურ-კლასობრივ დიფერენციაციაში).

ლეგალურად გამოსული წვრილი კაპიტალი ეძებს თავის იდეოლოგიურ გამართლებას. „ნეპ“ ი—„ნეპურ“ იდეოლოგიას ბადებს აქედან იწყება ლეგალური მენშევიზმის ისტორიის არენაზე გამოსვლა. ამასთან პარალელურად იბადებიან პოლიტიკური „პოპუტიკები“, რომლებიც ფრთხილ მოპყრობას საჭიროებენ. აქედან საშიშროება იმისა, რომ ამ მოქალაქე იდეოლოგიამ თავის გავლენას არ დაუმორჩილოს სახელმწიფოს ცოცხალ პოლიტიკურ ძალთა მთავარი რესურსი—ახალგაზრდობა. ამის წინააღმდეგ ბრძოლა საჭირო. ყოველ ბრძოლას თავისი სტრატეგია აქვს. დღეს ბოლშევიკური სამიტიზმი ავტოკრატიის ნეთოდი. მოქნილ თეორიას—კიდევ უფრო მოქნილი თეორია უნდა დაუპირდაპიროთ. აქედან აუცილებლობა ჩვენი კავშირის მასის ლენინის მოძღვრებით შეიარაღების. ლენინიზმის ტაქტიკითა და სტრატეგიით აღჭურვის, ვინაიდან ლენინიზმი უფრო მეტოდია აზროვნებისა და მოქმედების, სწორი ორიენტაციის პირობებში,—ვიდრე გაყინული მოფლმხედველობა.

ამ მიზანს ემსახურება უმთავრესად პოლიტიკანათლების ერთიანი სისტემა.

მაგრამ ნურავინ იფიქრებს იმას, რომ პოლიტიკანათლების ერთიანი სისტემას მარტო იდეოლოგიური მტრებისაგან თავდაცვის მიზანი ჰქონდეს დასახული მას სხვა დიდებით

მიზნებიც აქვს. ის უდავო იარაღია საბჭოთა ქვეყნების ყოველმხრივი აღმშენებლობის წინსვლის, მეტი განვითარების. გვახსოვდეს, რომ აღმშენებლობის ხანაში უდიდესი იარაღი—ცოდნაა.

ახლა ვნახოთ რა შედეგები მოგვცა ჩვენს მიერ გატარებულმა პოლიტიკანათლების ერთიანმა სისტემამ საქართველოში. ჯერ ციფრები ვალაპარაკოთ:

სოფლადა:

წრეების რაოდენობა	მათ შორის წვერთა რაოდენობა	ხელმძღვანელთა რაოდენობა
349	7.194	333

ციფრები დამამშვიდებელია, მით უმეტეს თუ მივხედვით მათ, იქნებ, რომ ცნობები შეეხება მხოლოდ 10 მაზრას. შეიძლება დანამდვილებით ითქვას, რომ 50% სოფლის კომკავშირელებისა ჩათრეულია პოლიტიკანათლების მუშაობაში. ეს უთუოდ მიღწეა. ქალაქად უკეთესი სურათი გვაქვს. აქ პოლიტიკანათლებში ჩათრეულია კომკავშირელთა საერთო რაოდენობის 90%-მდე.

აი ქალაქის ციფრებიც:

ქალაქადა:

	წრეების რაოდენობა	მათში წვერთა რაოდენობა	ხელმძღვანელთა რაოდენობა
I კატეგორია	124	4 819	191
II „	92	2 283	90
III „	25	616	25
სულ	314	7.718	306

ასე რომ სოფლად და ქალაქადაც ერთიანმა სისტემამ დაიჭრა 70%-მდე მთელი ორგანიზაციისა.

ამ სისტემის გატარებამ ბევრი რამ მოგვცა. უპირველესად ყოვლისა კი **სისტემა**. კომკავშირელის შეგნებაში ღრმად შეიჭრა ის აზრი, რომ თუ ცოდნა სისტემაში არ იქნა მოყვანი-

ლი ე. ი. თუ მას საფუძველი არ ექნა გამონახული ის ფიქცია და არა ცოდნა. კომკავშირელმა ისიც გაიგო, რომ მისი პოლ-ტ-კოდნის დონის აწევის შემდეგ ის უკეთ ერკვევა საზოგადოებრივ პოლიტიკურ ცხოვრების რთულ საკითხებში და მისთვის გასაგებიც მისაწვდომი ხდება ის, რაც წინათ გაუ ებარა და მიუწვდომელი იყო. მოკლედ — კომკავშირელმა შეიგნო, რომ სისტემაში მოყვანილი ცოდნა ძალაა. ეს არის ერთიანი სისტემის პიროველი მიღწევა.

გარდა ამისა ერთიანმა სისტემამ სხვა ცვლილებაც შეიტანა ჩვენი ორგანიზაციის ცხოვრებაში. თუ წინათ კომკავშირელისთვის კავშირში მუშაობა ეპიზოდური ხასიათს ატარებდა მის ყოველ დღიურ ცხოვრებაში, დღეს კავშირში მუშაობა 80%-ით ავებს მის ცხოვრებას და ახლა უკვე ეპიზოდურია არა მისი კავშირში — არამედ კავშირის გარეთ ყოფნა. ერთიანმა სისტემამ წრეების სახით კავშირში მუშაობას მისცა განუწყვეტელი ჯაჭვის ხასიათი მან კავშირი მისი წევრისთვის ოჯახად გადააქცია და ოჯახი კი „კავშირად“, რომელთა აც მას მხოლოდ ნათესაობა აკავშირებს. ეს მეორე მიღწევაა. შემდეგი ცვლილება შეეხება უპარტიო მასასთან დმოკიდებულებას. თუ წინათ გლეხი კომკავშირის ისეთ ორგანიზაციას სთვლიდა, სადაც მხოლოდ „საქმო და იარაღის მოყვანული ხალხია, რომელთაც არაფერი არ გაეგებათ, არც ღმერთი სწამთ, არც ხატი“ და „ეშმაკს მოციქულებია“ — დღეს იგივე გლეხი დარწმუნდა, რომ კომკავშირი კულტურის შემტანია სოფლად, რომ ის პოლიტიკური ფაქტორია ჩვენ საზოგადოებრივ ცხოვრებაში. „წვიდეს, ეგებ რამე ისწავლოს და კაცი გამოვიდეს“ — ამბობს დღეს გლეხი თავის შვილზე, რომელიც მდებს კომკავშირში, მაშინ როდესაც წინათ ასეთი ექსპერიმენტები სახლიდან გაოგდებით ბოლოვდებოდა. შეჩნეულია ისიც, რომ იმ მაზრებში, სადაც პოლიტ-განათლების ერთიანი სისტემა კარგად არის დაყენებული (განსაკუთრებით დასავლეთ საქართველოში) ახალგაზრდობის ლეოლოვა კავშირში უფრო ძლიერია. მოკლედ — ერთიანმა სისტემამ საგრძნობლად ასწია კომკავშირის

ავტორიტეტი უპარტიო მასაში. ეს მესამე მიღწევაა.

კიდევ შეიძლება ჩამოგვეთვალოს სხვა მიღწევებიც, მაგრამ ისინი უფრო მეორე ხარისხოვანია. ახლა საჭიროდ მიგვაჩნია მიუთითოთ პოლიტ-განათლება ის ერთიანი სისტემის გატარების ზოგიერი აუწყოფით მხარეებზე და მის პერსპექტივებზე.

საყურადღებოა ხელმძღვანელთა კადრის ნაკლებობა. ვინც ციფრებს დაუკვირდება დაინახავს, რომ წრეების რაოდენობა მეტია ხელმძღვანელთა რაოდენობაზე. გვაქვს ასეთი ცნობებიც, რომ ბევრი პოლიტ-წრე არ გახსნილა სოფლად ისეთთვის, რომ ხელმძღვანელები სანთლით სძებარი იყვნენ. კომკავშირის მართო თავისი ძალებით არ შეუძლია შეავსოს ეს დანაკლისი აქ პარტიამ უნდა გაუწიოს მას დახმარება და მისცეს სათანადოთ მომზადებული ამხ ნაგები.

მეორე და უდიდესი ნაკლია სახელმძღვანელო ლიტერატურის უქონლობა, როგორც ხელმძღვანელებსთვის, ისე წრეების წევრებისათვისაც. კომკავშირის მასსა უნივერსიტეტის აუდიტორია არ არის, რომ მშრალი ლექციებით შეითვისოს გადაცემული ცოდნა. თუ მასთან არ ექნება გასაგები და ხელსახები სახელმძღვანელო, მს ცოდნა ისე არ მიიკალება, როგორც კედელს ცირცვი. მეცადინეობის შემდეგი პერიოდისათვის კავშირის ხელმძღვანელმა ორგანოებმა ყოველ გვარი ზომები უნდა იზარონ, რომ ეს დიდი სიცალიერე ჩვენ სისტემაში ამოვსებული იქნას.

არა ნაკლები მნიშვნელობა აქვს მესამე ნაკლს ჩვენი სისტემისა. ეს არის პოლიტ-წრეების ხელმძღვანელთა მოსაზრებებელ სემნარების სისუსტე სასწუხაროა ის, რომ მს ნაკლებ ყურადღებას აქევენ კავშირის ხელმძღვანელო ორგანოებიც, მაშინ როდესაც ის ადამაწვევტ როლს თამაშობს კემმარტო ლინიურ აღზრდაში მე ბევრი ვიცისეთი ფაქტი, როდესაც ერთი და იგივე საფეხურის წრის წევრები მხოლოდ სხვა და სხვა წრეებში იყოფნი ერთსა და იმავე მნიშვნელოვან საკითხს სხვა და სხვა გვარად აშუქებენ, მაშინ როდესაც ამ საკითხზე აუცილებელია

ერთი და გარკვეული პასუხის მიცემა. გადა-
მეტებული არ იქნება თუ ვიტყვით, რომ ჩვენ
ხელმძღვანელ ორგანოებს ადგილზე არ ეს-
მით, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს ნაყო-
ფიერ მუშაობისათვის ხელმძღვანელთა კადრის
შეჩვენას. განა ამის მაჩვენებელი არ არის ის
ფაქტი, რომ პირველი საფეხურის წრეების
ხელმძღვანელებად გზავნიან მეორე და მესამე
საფეხურის წრის წევრებს?

საუკეთესო ხელმძღვანელები კი საჭიროა
პირველი საფეხურის წრეებისთვის. ცოდნას
აქ ეყრება საფუძველი, ცოდნის გემო აქ უნდა
ნახოს კომკავშირელმა. ვერც ერთ წრეში ვერ
შეხედებით თქვენ შეკითხვების ისეთ მრავალ-
ფეროვანებას, როგორც პირველი საფეხურის
წრეებში. ეს ადვილი გასაგებიც არის. მეორე
და მესამე საფეხურის წრის წევრებს აქვთ
ცოტა ოდენი მომზადება და კიდევ უფრო მე-
ტი წარმოდგენა თავიანთ ცოდნაზე. ისინი
ერიდებიან ხელმძღვანელისთვის რამე შეკი-
თხვის მიცემას იმიტომ, რომ ეშინიათ სი-
სულელე არ ესთქვა და თავი არ შევირცხვი-
ნოო. პირველი საფეხურის წრეებში შედარე-
ბით ერთ-ფეროვანი, უცოდინარი მასსა; იმათ
იციან, რომ არაფერი არ იციან და არც ერი-
დებთ ყოველგვარ და ხშირად უცნაურ შეკი-
თხვების მიცემა, რომლე იცნან და ხან კი-
დეც გაწითლებენ ჩვენს ხელმძღვანელებს. აი
ერთი მაგალითიც: ერთმა, პირველი საფეხუ-
რის წრის წევრმა ასეთი ახირებული შეკითხ-
ვა მომცა: „რატომ არის, რომ ებრაელს სუნი
უდის და ქრისტიანს კი არაო. ეს შეკითხვა
არ არის მნიშვნელოვანი, მაგრამ უთუოდ და-
მახასიათებელია. აქედან იხადება აუცილებ-
ლობა იმისა, რომ პირველ საფეხურის ხელ-
მძღვანელებს ჰქონდეს საკმაო ეროვნული, მომ-
ზადება, რომ დააკაყოფალონ ეს სასარგებლო
ცნობის—მოგვარება. ვინეორებ—საუკეთესო
ხელმძღვანელები ესაჭიროება პირველ საფე-
ხურის წრეებს.

მაგრამ დაუბრუნდეთ ისევ სემინარებს. სა-
ჭიროა ხელმძღვანელთა წინასწარი მომზადება
ყოველი გაკვეთილის წინ, რომ მათ მიერ გა-
დაცემული ცოდნა ერთი ბუნების იყოს. თუ
ამას ყურადღება არ მიექცა აუცილებლად გვე-

ყოლება ისეთი კომკავშირელები, რომლებიც
100 პროც.-იან ბოლშევიკებად სთვლიან თავი-
ანთ თავს და იმავე დროს ამა თუ იმ სა-
კითხს, შეიძლება მნიშვნელოვან საკითხაც,
წმინდა მენშევიკურად უდგებოდეს და აშუქებ-
დეს. რა თქმა უნდა მათ ამაში არავითარი
ბრალი არ ედებათ. აქ პასუხისმგებლობა
ჩვენ კავშირს და პარტიას აწევს (ეს უკა-
ნასკნელი არ გვაძლევს მომზადებულ ანბან-
გებს სემინარების სახელმძღვანელოდ). მოკ-
ლედ ხელმძღვანელთა მოსამზადებელ სემინა-
რიებისადმი უყურადღებობა ჩვენი მესამე და
უდიდესი ნაკლია.

არ შეიძლება არ აღინიშნოს კიდევ ერთი
ფაქტი: აგეყავს აღრიცხვაზე თუ რამდენი წრეა
გახსნილი, ყველას ჰყავს თუ არა ხელმძღვანე-
ლი, ესწრებიან თუ არა ყველა წევრები წრის
მეცადინეობას, დაამთავრა თუ არა ხელმძღვანე-
ლმა გასავლელი პროგრამა და სხვა. თუ
ყველაფერი ეს რიგზეა-ვასკნით: „საქმე კარ-
გად არის, ჩვენი კურსი გამართლდა“. ეს თავის
მოტყეობაა. ეს მხოლოდ ტენიკური
მხარეა ჩვენი სისტემის. ჩვენ ხელიდან გვეპა-
რება ერთი მნიშვნელოვანი ფაქტი-წრის შინა
მუშაობა. რა გაკეთდა წრეში, როგორ ითვი-
სებს კავშირის მასა გადაცემულ ცოდნას, მი-
საწვდომია თუ არა ის მისთვის, რა უფრო აინ-
ტერესებს მას და სხვა—აი ის დიდი და მნი-
შვნელოვანი მასალა, რომელიც საჭიროებს
კონტროლს, აღრიცხვას, გადამუშავებას და
მიმართულებას. ეს კი არამც თუ ხორციელ-
დება სინამდვილეში, არამედ აზრადაც არავის
მოსდის თავში. ეს აუცილებლად ნაკლია, მას
აუცილებლად გამოსწორება ესაჭიროება.

საჭიროა აღინიშნოს აგრეთვე მეხუთე ნაკ-
ლიც ჩვენი სისტემის, ეს არის მისი პროგრა-
მის ნაკლულევანებანი-ბევრი რამ ჩვენს პროგ-
რამაში ზედმეტია, ბევრი კიდევ აკლია. დღეს
ამაზე ლაპარაკი ზედმეტია იმდენათ, რა დე-
ნადაც წრეების მეცადინეობა უკვე თავდება
და მაშასადამე პროგრამაში ცხლა არავითარი
ცვლილების შტანა არ შეიძლება. მომავალში
კი, როდესაც ისევ გაჩაღდება წრეების მუშაო-
ბა, დროულიც და აუცილებელიც იქნება ამ
ნაკლულევანებებზე მითითება და მათი გამოს-
წორება.

შემდეგი ნაკლი შეეხება ჩვენი სისტემის დამახვებას ადგილებზე. პოლიტ-განათლების ერთიან სისტემას ვერ აუღეს ალლო ზოგმა ადგილობრივმა მუშაკებმა და ისე დაამახინჯეს ის, როს მას მისი ავტორიც ველარ იცნობდა. ზოგმა საკუთარი „სისტემა“ შექმნა და მას ატარებდა ცხოვრებაში ე. ი. ჩხირკედლობა დაიწყო, ზოგმა მესამე კატეგორიის წრე პროკოლეტივს შეუერთა, ზოგმა სოფლებში დაიწყეს მესამე კატეგორიის წრეების შექმნა, მაშინ როდესაც ქალაქში მეორე საფეხურის წრეებიც არ ჰქონდათ და სხვა. რა თქმა უნდა ყველაფერი ეს არამც თუ აფერხებდა — არამედ პირდაპირ აფუჭებდა პოლიტ განათლების საქმეს. მომავალში კი ამას არ უხდა ექნეს ადგილი.

გარდა ამისა უნდა აღინიშნოს ისიც, რომ ჩვენი სამაზრო და საოლქო ავტოპროპები პასიურ როლს თამაშობდნენ ამ დიდი საქმის მოგვარებაში. ისინი არ ეხმარებოდნენ ცეკას სააგიტაციო-საპროპაგანდო განყოფილებას, არ აძლევდნენ მას მასალას, არ აწვდიდნენ ცნობებს, თუ როგორ ტარდება სისტემა ადგილებზე, რა ნაკლი აქვს მას, რა უშლის ხელს მის გატარებას და სხვა. მექანიკურად ატარებდნენ მხოლოდ იმას, რასაც ცეკა უკარნახებდა. ინიციატივა, ტვინის უჯრედების ამოძრავება და საკითხისადმი დაინტერესება მათში არ სჩანდა. ასე რომ მთელი სიმძიმე და პასუხისმგებლობა ამ მუშაობისა ცეკას სააგიტაციო-საპროპაგანდო განყოფილებას დააწვა თავზე. ეს რა თქმა უნდა არანორმალურია. ეს ნაკლიც უნდა იქნას მომავალში გამოსწორებული. ამ მოკლედ ყველაფერი ის, რის თქმაც შეიძლებოდა პოლიტ-განათლების ერთიან სისტემის შედეგებზე და პერსპექტივებზე.

და ბოლოს ორიოდ სიტყვა აქტივის თვითგანვითარებაზე. ამ დარგში აღებულ კურსი ჯერ არა აქვთ სავსებით შეთვსებული ჩვენ აქტივისტებს. უდავოა ის რომ ჩვენი აქტივი საჭიროებს სერიოზულ მომზადებას. ერთი ჩვენი პასუხის-მგებელი ამანაგთაგანი აღის შესახებ სწერს: „იქნებოდა უბრალო პანიკის შექმნა და უსაფუძვლო ბრალდება აქტიურ მუშაკების მიმართ, რომ განვაცხადოთ თით-

ქოს ისინი პოლიტიკურად მოუმზადებელია, უმეცარია“ *) ეს ქათინაურია. ამაზე ასე შეგვიძლია უპასუხოთ: „იქნებოდა თავის მოცულობა და უსაფუძვლო დამზადება აქტიურ მუშაკების, რომ განვაცხადოთ თითქოს ისინი სკარო პოლიტიკური მომზადების პატრონი არიან“. ამაში მე დაეთანხმება იგივე აქტიური მუშაკები ჩვენი კავშირისა, რომელთაც ნაც მე არა ერთხელ და ორჯერ გამიგონია თვანთ მოუმზადებლობაზე ლაპარაკი. არ მესმის რად დასჭირდა ანხ. გოგეშვილს ასეთი უადგილო კომპლიმენტები ჩვენი აქტივ სტებისადმი. მე იმას არ ვამბობ, რომ ჩვენი აქტივი მთელი სიგრძითა და სიგანით უტოვანარია. ეს ასე არ არის და არც შეიძლება იყოს. არც ავუთედურათაა ჩვენი საქმე. ჩვენი ადგილობრივი აქტივისტები საკმოდ ხელმძღვანელობენ ჩვენ კავშირს. არ არის არც ერთი მნიშვნელოვანი საზოგადოებრივ პოლიტიკურ ხასიათის ფაქტი რომ მათ არ გამოეხატონ რათ აქვთ გამოცდილება, ჩვეულება (НАВЫК) და საუბედუროთ მეტი არაფერი. არა აქვთ ცოდნა, არა აქვთ მომზადება, ამ ამით არხსდება ის, რომ მათში ინიციატივა უსტია, რომ თუ ამა თუ იმ საკითხზე მათ ცეკამ არ გაუგზავნა სავსებით გდ მუშაგებული მასალა ისინი იბნევიან. სულ სხვა სურათი გვეჩვენა მაშინ, როდესაც ჩვენს აქტივს ექნება თეორიული ბარგი. მაშინ არ ექნება ადგილი კუსტარობას მუშაობაში. ამა თუ იმ მნიშვნელოვან, პოლიტიკურ კამპანიის ნაყოფიერი გატარება არ იქნება დაოკიდებული რომელიმე ლოთ ფოსტალიონზე, რომელიც კომიტეტში მისვლამდე გზაზე დაივრება და ძვირფასს „პაკეტს“ ცეკას მასალებით ან გვიან მიიტანს სამზრო კომიტეტში ან და სულ დაკარგავს. როდესაც პოლიტიკურ ფაქტს ერთი ბოთლი ღვინო წინ გადავლებოდა, მაშინ აქტივთან კი არა გვაქვს საქმე, არამედ უზედურებასთან, რომელიც გამოსწორებას საჭიროებს.

კავშირის ხელმძღვანელმა ორგანოებმა დროზე უნდა ალლო ამ მოვლენას და ჩვენს პოლიტ-აღმზოდებლობით სისტემაში შეიტანს ე. წ.

*) იხ. „აქტივისტის“ № 2 ამა. გოგეშვილის წერილი.

აქტივისტთა თვითგანვითარება. ამ უკანასკნელის მიზანია ასწიოს ჩვენი აქტივის პოლიტიკონდის დონე, მოსპოს კუთხარობა მუშაობაში. ეს დიდი ნაბიჯია წინ. ჩვენმა აქტივმა მტკიცე კალაპოტში უნდა ჩააყაროს თავისი თვითგანვითარების საქმე, უნდა შეიგნოს მისი უალრესი მნიშვნელობა.

ცეკას უკანასკნელმა პლანშიმა სხვათა შორის აღნიშნა ერთი შეანაშნავი ფაქტი: ის რომ ჩვენი აქტივისტები აღმაცერად უუღრებენ საკავშირო მუშაობის დროს თვითგანვითარების საკითხს და დარწმუნებული არიან, რომ განათლების მიღება სასწავლებელის კედლების გარეშე არ შეიძლება. პლენუმმა ხაზი გაუსვა ამ შეხედულების სიყალბეს, მან ის ჩვენი აქტივის ავადმყოფებად აღიარა. პლენუმის ეს შეხედულება უდავო ჭეშმარიტებაა. ბოლოს და ბოლოს ყოველმა აქტივისტმა უნდა იცოდეს, რომ ყოველ მათგანს არ მოხდება საკავშირო მუშაობიან განთავსულობის შემდეგ ცოდნის მისაღებათ სასწავლებლებში წასვლა. ზოგი მათგანი პარტიულ სამუშაოზე გადავა, ზოგი საბჭოთა, ზოგი პროფესიონალურ სამუშაოზე და ზეიძლება მხოლოდ ზოგს ხედეს წილად სასწავლებლად წასვლა: ეს კარგად უნდა ახსოვდეთ ჩვენ აქტივისტებს. ამიტომ სჯობს თავიდან მოიცალონ ეს „სასწავლებელს ციებ-ცხეობა“ და ხელი მოჰკიდონ სე

რიოზულ თვით განვითარებას პრაქტიკულ მუშაობასთან ერთად.

დასასრულ შევაჯამოთ ზემოთ-თქმული: თანამედროვე სინამდვილე მოითხოვს იდეოლოგიურ ფრონტის გამაგრებას ჩვენი პოლიტიკური მტრების წინააღმდეგ, მაშ სად შეიძლება მისი საფუძვლების შეწყვეტა. პოლიტიკანთლების ერთიანი სისტემა და აქტივის თვითგანვითარება საოკეთის საშვალეება ამ მიზნის მიღწევად. ამ წელში პოლიტიკანთლების ერთიანი სისტემის გატარებამ მოცულობა და აზროვნების მიღწევები და არა ნაკლები უარყოფითი მხარეები. მომავალისთვის საჭიროა: სისტემაში 100%-ით ჩაითრიოს კავშირის რასა, გამოსწორებული იქნას ყველა ის ნაკლულიანება, რომლებიც ჩვენს მიერ იყო აღნიშნული და რომლებიც შეიძლება კიდევ სხვადასხვა აღნიშნოს, მაგრებული იქნას ის მღწევები, რომლებიც იღესა გვაქვს, გადამოშვებული იქნას ადგილებს გამოცდილება და, რაც უმთავრესია, შეიგნოს ჩვენმა აქტივმა პოლიტიკანთების ერთიანი სისტემის და აქტივის თვითგანვითარების მნიშვნელობა. თუ ყოველი ეს შესრულებული არ იქნა ლენინურ აღზრდაზე აიამც თუ ლაპარაკი — დახვედრაც შეიძლება.

გ. საგინაძე.

მოწაფეთა შორის მუშაობის უახლოესი პერსპექტივა

საერთო ძღვოთარება.

დანიშნულება მოწაფეთა ფართე მასებში აშკარა ფაქტი. უღარიბესი ნაწილი მოწაფეთა, ერთხელ და სამუდამოდ გადმოვიდა საბჭოთა ხელისუფლების პლატფორმაზე.

მოწაფეთა მეორე ნაწილი კი ჯარჯერობით მხოლოდ პასიურ ნეიტრალიტეტს იჭერს ჩვენს მიმართ. ეს ასეც უნდა ყოფილიყო. პროლეტარიატის დიქტატურის აღიარება, მისი მიღება შეიძლება მხოლოდ იმ ნაწილს საზოგადოებასა, რომელსაც თვითონ აღიზარდა. შრომის პროცესში და რომელმაც თვითონ განიცადა ექსპლოატაციის მძიმე უღელი მოწაფეთა ჩვენს მხარეზე გადმოსვლის პროცესი,

თან სდევს საზოგადოდ მთელი ინტელიგენცია ფართე ფენებში საგრძნობ გარდატეხას, კერძო კი მასწავლებელთა იდოლოგიის საგრძნობ ცვლილებას მეორე მხრივ არ უნდა დავივიწყოთ, ყველაზე ძლიერი ჩვენი კონკურენტი, ახალგაზრდობისათვის პოლიტიკურ იდეოლოგიის მოწოდებაში; ახალგაზრდა მარქსისტები გაიხიზნენ და ორგანიზაციულად დაიშალნენ; ამან ჩვენ საშვალეება მოგვცა უფრო გაგვიღრმავებია მუშაობა მოწაფეთა შორის — და რასაკირველია იდეოლოგიის გარდატეხაში, საბჭოთა ხელისუფლების მიღების და აღიარების სფეროში, უდიდესი როლი ითამაშა მო-

ვინისტურ მენშევიკურ პარტიის იდეოლოგია გა-
კოტრებამ. სეთ დევდარიანის მოხსენებები და
მათთან დაკავშირებული კამათი, რომელიც
გამართა ჩვენს პრესაში და სხდომებზე, უდი-
დეს როლს თამაშობდნენ, მოწაფეთა თუ შეი-
ძლება ესე ვსტყვათ „გასაბჭოების“ საქმეში.
უკანასკნელი და გადამწყვეტი როლი რასა-
კვრელი ითავსა ჩვენ ქვეყნის ეკონომიურ-
მა და კულტურულმა აყვავებამ, რომელსაც
ხელშეწყობდა და ხელმძღვანელობს სა-
ქართველოს მოქმედი და გლეხები და მათი
პარტიის კომუნისტური პარტია.

ეს იყო წმიდა ბიბლიკური მომენტები,
ამის ყოველფერს იხილავთ ის ფაქტი რომ,
კომკავშირმა მისმა ხელმძღვანელმა კომტე-
ტებმა განაკუთვრებული ყურადღება მიაქცის
მუშაობის ამ დარგს ჩვენმა უკანასკნელ ყრი-
ლობებმა, კონფერენციებმა ჩვენი მუშაობა
მოწაფეთა შორის დაპრტემალათ გამოაცხა-
დეს.

**მოწაფეთა უჯრედების ორგანიზაციული გა-
მაგრება—უახლოეს ძირითად ამოცანად უნ-
და გხედეს.**

მაგრამ საკითხია გვაქვს თუ არა ჩვენ უფ-
ლება ვილაპარაკოთ თქმის ამხრივ ყვე-
ფერი გაკეთებული იყოს და ეგებ შეიძლება
მუშაობა ამ მიმართულებით შეგია უსტოთ.
ასეთი აზრები უდიდესი პოლიტიკური შეც-
დომა იქნებოდა, ობიექტური პირობები ჩვენ
გვევალდებინ წინააღმდეგს უდიდესი ამოცანა,
რომელიც ჩვენ წინაშე ეხლა ისრება ეს არის
ამოცანა მოწაფეთა უჯრედების ორგანიზა-
ციული გამაგრებისა. ფაქტია: ბევრი ჩვენი
მოწაფეთა უჯრედები ორგანიზაციულად მე-
ტესტის აზრით, რიცხვი უჯრედების წევ-
რებისა არ აღმატება ხშირად 3—5 კაცს.

უპირველესად ყოვლისა ჩვენ ამას უნდა მი-
ვაქციოთ ყურადღება. საჭიროა მოწაფეთა
უჯრედების წევრების რიცხვის გადღება,
ახალ წევრთა მიღებით. ჩვენს უჯრედებს (რო-
მელთა წევრთა რიცხვი ზოგჯერ 4—5 კაცს
არ აღემატება) ხშირად 40—50 უპარტიო
ახალგაზრდობა ესწოება. ხშირია ისეთი შემ-
თხვევა, როდესაც რომელიმე უპარტიო მოწა-

ფე კომკავშირელზე უფრო მომზადებულია,
ამავე დროს მსოციალური მდგომარეობა
კომკავშირში მიღობის უფლებას გვაძლევს,
აქსთანავე ეს აზნანავი ხშირად წელიწადზე
მეტს დადის უჯრედის გახსნილ სხდომებზე.
რატომ არ უნდა მივიღოთ ასეთი ამზანავი
კავშირში ასეთები ბევრია, განსაკუთრებით
ტფილისში. და ისინი მაუხედავთ ყოვლისა
ჯერ მანკ კავშირის გარეთ რჩებიან. ეს არა-
ნორმალური მდგომარეობა უქვევლად ძირიან-
ფესვიანათ აღმოფხვრილ უნდა იქნეს. კომი-
ტეებმა უნდა აიღონ კურსი მოწაფეთა უჯ-
რედების წევრთა რიცხვის გადიდებაზე.

რა აკვრელია, მოწაფეთა კავშირში მიღე-
ბა უნდა სწარმოებდეს სოციალ ჯგუფთა იმ
წონასწორობის შენარჩუნებით, რომელიც გა-
მოქმედებულ იქნეს ჩვენ ცენტრალურ კომი-
ტეტს, და რომელიც დაგზავნილია ადგილებზე.

**მოწაფე კომკავშირელთა პოლიტიკური ცოდ-
ნის დონე და ბალია; მისი ამაღლება აუცი-
ლებელი პირობაა მათურ მუშაობისა მოს-
წავლეთა შორის.**

მეორე დიდი ამოცანა ჩვენი მოწაფეთა უჯ-
რედების შინა მუშაობაში არის, მოწაფე-კომ-
კავშირელების პოლიტიკური ცოდნის დონის
ამღლება. ყოვლად დაუშვებელია ისეთი
მდგომარეობა როდესაც მოწაფე კომკავშირე-
ლი არ იცნობს ჩვენს პროგრამას და წესდებ-
ას, როდესაც ის სრულებით ვერ ერკვევა
პოლიტიკურ მდგომარეობაში, როდესაც ის
სრულებით არ იცნობს საბჭოთა აღმშენებლო-
ბის ძირითად მომენტებს. როგორ გნებავთ,
რომ პოლიტიკურად ბეც კომკავშირელ მოწა-
ფეს ავტორიტეტი ჰქონდეს უპარტიო მოწა-
ფეთა შორის ეს რომ ასე ყოფილიყო უთუოდ
არანორმალურ მდგომარეობასთან გვექნებოდა
საქმე. სწორედ ნორმალურია ის მდგომარეო-
ბა, რომ მოწაფე კომკავშირელი ბევრჯერ მი-
სი პოლიტიკური უფიცობის გამო არავითარი
ავტორიტეტით არ საოგებლობს მოწაფეთა შო-
რის.

კომკავშირელ მოწაფეთა პოლიტიკური ცოდ-
ნის დონის ამაღლება არის ჩვენი მეორე დი-
დი ამოცანა.

ერთი უმნიშვნელოვანესი პირობა

ჩვენი მომავალ საყოფიერ მუშაობისათვის საჭიროა იმ პოლიტიკურ და ზოგჯერ კი პირდაპირ „ხულოვანურ“ კულ ბზიკობის მოსპობა, რომელსაც ადგილი აქვს ჩვენდა სამწუხაროდ უმეტეს სასწავლებელთა უჯრედებში. მაშინ კონიით, რომ საკმარისია კომკავშირის ბილეთის ტარება ჯიბეში, რომ თავი დაზღვეულად იგრძნო ყოველგვარ საზოგადოებრივ ან კერძო ვალდებულებათაგან. სწავლა, თავდაპირველად, უბრალო კულტურულობა, თავაზიანობა ყოველგვარი ეთიურ-სოციალური ნორმები აქვე უკანა რიგზე დგებიან და მათ ადგილს იჭერს ყოველად დამახინჯებული მენიაური წარმოდგენა „ბილეთიან კომკავშირელზე“, როგორც განსაკუთრებულ სოციალურ ფენზე. ეს ის ცნობილი კომუნისტური კულდაზიკობაა, რომელსაც ლენინმა «КОМЧВАНСТВО» უწოდა, და რომელიც მანვე განსაკუთრებული სიასტიკით გაკიცხა. ამ არა ნორმალურ მდგომარეობის მოსპობა, შესაძლებელია, ურომლისოდაც შეუძლებელია, ჩვენი სერიოზული მუშაობა მოწაფეთა შორის, ურომლისოდაც შეუძლებელია მოიპოვოს კომკავშირმა ავტორიტეტი მოწაფეთა შორის.

უჯრედის შინა მუშაობის შინაარსიანობა — კოჭლობს ორივე ფეხებზე.

საჭიროა რომ ჩვენი კომიტეტების სააგიტაციო საპროპაგანდო განყოფილებებმა მეტი ყურადღება მიექციონ მოწაფეთა უჯრედების დღის წესრიგს მოხსენებათა შინაარსს, თუ საჭირო იქნება სააგ.-საპ. განყოფილებების გამგებებმა უნდა მოსთხოვონ თეზისები მომხსენებელთ, რომელნიც გამოდიან მოწაფეთა უჯრედებზე. ეს არის მეოთხე პირობა ურომლისოდაც შეუძლებელია შინაარსიანი და ღრმა მუშაობა მოწაფეთა შორის. აუცილებელია გავხადოთ უფრო შინაარსიანად თვით უჯრედის მუშაობა. ხშირად სრულებით უშინაარსო დღის წესრიგი მღშ ვდება ხოლმე მოწაფეთა უჯრედებზე, რომელიც არ აკმაყოფილებს სრულებით უპარტიო მასსას, რომელიც ჩვენს კრებებს ესწრება. მოხსენებები ხშირად მოუმზადებელი არიან, არავითარი კონტროლი კომიტეტების

მიერ არ სწარმოებს. შემდეგ გასინჯავენ ოქმს, ესე იგი აფასებენ უკვე მომზადარ არანორმალურ ფაქტს მუშაობაში.

დამოკიდებულება სკოლის ადმინისტრაციულ-პედაგოგიურ პერსონალთან.

მეხუთე პირობა კომკავშირის შინა მუშაობის სფეროში არის, სასკოლო ადმინისტრაციულ-პედაგოგიურ პერსონალის და ჩვენს უჯრედებს შორის ურთიერთ დამოკიდებულების მოგვარება. ხშირია ისეთი მოვლენა, როდესაც კომკავშირს თავისი თავი ბატონ-პატრონად მიაჩნია სკოლაში, როდესაც ის სრულებით არ ავითარ ანგარიშს არ უწევს პედაგოგიურ საბჭოს, ადმინისტრაციულ ორგანოებს სკოლაში. იყო მაგალითი ტფლისში, როდესაც სკოლამ შეადგინა სასკოლო ორგანოების სარეზერვუო სქემა, სადაც ცენტრალურ პუნქტში მოათავსენ კომკავშირის უჯრედი ხოლო მისგან ჰორიზონტალურ და ვერტიკალურ მიმართულებით „უჯრედის ხელქვეითი“ ორგანოებია, მათ შორის რატემა უნდა პედაგოგიური საბჭოც.

ეს ისეთი მდგომარეობაა, როდესაც მოწაფე კომკავშირელთა უჯრედებს „ცა ქუდათ არ მიაჩნიათ და დედამიწა ქალამნათ“. ჩვენ უბრალო მომკვდარებს გვგონია, რომ ცენტრალური ძარღვი სკოლაში პედაგოგიური საბჭო იყო, რომელსაც კომკავშირი ენერგულად უნდა ეხმარებოდეს.

კომკავშირელი საუკეთესო მოწაფე უნდა იყოს მომზადებით და დისციპლინით თავის სკოლაში.

უკანასკნელად უნდა აღვნიშნოთ მეექვსე და უკანასკნელი არა ნორმალური მდგომარეობა, ეს სრული აკადემიური მოუმზადებლობა ჩვენი მოწაფე კომკავშირელებისა. ხშირია ისეთი მოვლენა, როდესაც ჩვენ მოწაფეებს ჰკონიით, რომ არ არის საჭირო აკადემიური მეცადინეობა, რომ საკმარისია უჯრედზე ერთი ორი მაგრი სიტყვა სთქვა და დაკეილი ატესტატი დამაკმაყოფილებელი ნიშნებით ჯიბეში მისით ჩაღაღდება. ხშირად ისიც არის, რომ მოწაფე კომკავშირელი დატვირთულია საზო-

გადოებრივ კომკავშირულ მუშაობით და ვერ პოულობენ დროს აკადემიურ მკაცრინობისთვის.

ჩვენმა კომიტეტებმა ორივე არა ნორმალურ პირობას უნდა მიაქციონ განსაკუთრებული

ყურადღება, და ლოზუნგი, „კომკავშირელი საუკეთესო მოწაფეა თავისი მოწადილებით და დისციპლინით სკოლაში“ სინამდვილეში უნდა გაატარონ.

გ. მ—ნი.

ქალაქის კომკავშირი უნდა იყოს სოფელს

ქალაქის კომკავშირის სოფელზე პროლეტარული ხელმძღვანელობის საკითხის მტკივნეული ადგილი მდგომარეობს იმაში, რომ ქალაქის კომკავშირი ძალიან ნაკლებათ იცნობს სოფელს. ჩვენი ქალაქის ახალგაზრდებს მუშათა უჯრედებიდან უმეტეს ნაწილად აქვთ მხოლოდ საერთო ზერელე წარმოდგენა სოფელზე. ნაკლებად შეხვედებით ისეთ ქალაქის კომკავშირელს, რომელმაც იცის რა არის გლეხობა და რა ამოცანები აქვს მას, ან ისეთს რომელიც ერკვეოდეს სასოფლო-სამეურნეო გადასახადის აკრეფის გეგმაში, ან კიდევ გაეგებოდეს სასოფლო საბჭოების ამოცანები და მისი გამოცოცხლების მნიშვნელობა, უფრო იშვიათად შეხვედებით ისეთს, რომელიც ერკვეოდეს მიწით სარგებლობის საკითხებში სოფლად ან იმაში თუ რატომ ვიბრძვით ჩვენ სოფლის ეკონომიკისთვის, ელექტროფიკაციისთვის და სხვ.

ერთერთ საფაბრიკო უჯრედში მე წავაწყდი ისეთ ფაქტსაც, რომ ახალგაზრდებმა არც კი იცოდნენ თუ რა არის თემის აღმასკომი და საერთოდ როგორ არის აგებული საბჭოთა ორგანო სოფელში. ცხადზე უცხადესია, რომ ქალაქის კომკავშირის ასეთი უმეტერების დროს გლეხის ცხოვრების საკითხებში, ყოველგვარი ლაპარაკი პროლეტარული გავლენის გაძლიერების შესახებ სოფელზე იქნება უბრალო ლაყბობა.

ჩვენი სოფელი იმოყვება ეხლა ურთულეს პოლიტიკურ და ეკონომიურ პროცესის ვითარებაში (დაყოფა, გლეხების პოლიტიკური აქტივობის ზრდა, კულაკების შემოტევა და სხვ.). ქალაქის ყოველი კომკავშირელი უნდა იცნობდეს ამ ვითარებას და პარტიის ხაზს სოფლის მიმართ.

რატომ უნდა გაიჩინოს, მაგალითად, მხოლოდ სოფლის უჯრედებში საკითხი გლეხობების

შესახებ; ან სასოფლო სამეურნეო გადასახადის და სოფლის მეურნეობის წინ წაწევის შესახებ? რატომ საქარხნო-საფაბრიკო უჯრედებმა არ უნდა გააჩიონ ეგ საკითხები. ყოველ მუშა კომკავშირელში კავშირმა უნდა აღზარდოს პასუხისმგებლობის გრძნობა სოფლის ბედ-ილბალისათვის, ყოველ კომკავშირელს უნდა ჩაენერგოს თავში ის აზრი, რომ არც კარა ლაპარაკი სოფლის შესახებ, არანედ საჭიროა ცოდნა სოფლის.

გადავდივართ რა ეხლა ამის პრაქტიკულად განხორციელების საკითხზე, ჩვენ პირველ რიგში უნდა წამოვადგენოთ სოფელზე შეფობის საკითხი.

ეხლა ჩვენ კავშირში შეფობა ძლიერ ცუდად არის დაყენებული. ჩვენი საშეფო მუშაობა არ არის შეთანხმებული პარტიისა და პროფკავშირების საერთო საშეფო მუშაობასთან. ჩვენი შეფობა ამოიწურება დღესასწაულებზე საგასტროლოდ ტუმრობით სოფელში.

ქალაქის ბევრ უჯრედებს არც კი აუღიათ შეფობა სოფელზე. საშეფო მუშაობას აქვს მთელი რიგი შეცდომებისა, როგორიც არის მაგ. მისწრაფება სოფლის უჯრედის მაგიერობის გაწევის, მასზე ბრძანებლობისა და სხვ.

ეხლა დადგა დრო, როდესაც საკითხი ასე უნდა დაისვას: რა ეშმაკათ ვარგა ისეთი საფაბრიკო უჯრედი, რომელსაც არ აქვს შეფობა, ან თუ აქვს, ისე აწარმოებს მას, რომ სოფელი არ გრძნობს რაიმე რეალურ სარგებლობას ამ შეფობაში. საშეფო მუშაობაში უნდა ჩავაბათ უჯრედი მთლიანად და არა საშეფო რწმუნებული ან საშეფო კომისიები. საერთო კრებებზე ხშირ-ხშირად უნდა გაშუქდეს საკითხები საშეფო სოფლის ცხოვრებიდან, რომ უჯრედის ყოველმა წევრმა შეიტანოს თავისი წვლილი საერთო მუშაობაში.

სოფელთან კავშირის დაჭერა ჩვენ საქარხნო უჯრეებს შეუძლიანთ თავიანთი წევრების საშუალებით, რომლებიც სოფლიდან არიან გამოშვებული, და მიდიან სოფელში უქმე დღეებში და სხ. ასეთები ბევრია განსაკუთრებით საქსოვ წარმოებებში, რკინის გზაზე, შაქრის ქარხანაში, ქალაქის და ასანთის ქარხნებში და სხვ იმათ მოხსენებები უნდა გააკეთონ სოფლიდან დაბრუნების შემდეგ ცეხკოლექტორებზე. სოფლებში გამგზავრების წინ კი უჯრედმა უნდა მისცეს მათ სპეციალური დავალებები.

როგორმე უნდა მოხერხდეს, რომ ჩვენი ქალაქის ახალგაზრდები კითხულობდნენ საგლეხო გზეულებს ადგილობრივს ან ცენტრალურს; გან-

საკუთრებით „ახალ სოფელს“ და „სპარტაკს“. პოლიტწერებში იმ საკითხების დამუშავების დროს, რომლებიც ეხება სოფელს, საერთო სიტყვებით კი არ უნდა მოვრჩეთ საკითხის გაშუქებას, არამედ ყოველ შემთხვევაში უნდა დავანახოთ ახალგაზრდებს ნათელი სურათი, ციფრებით და ფაქტებით ხელში ჩვენი მაზრის ან სოფლის ცხოვრებიდან.

საწარმოვო ცენტრებში, სადაც არის ეგრედწოდებული „ხემლიაჩისტვო“ მუშა კომკავშირელებმა უნდა მიიღონ მათ მუშაობაში აქტიური მონაწილეობა. სოფელთან კავშირის დამყარების ზომები და მისი გაცნობის გზები—უამრავია.

პ. სერ.

სოფლა რამ უჯრედების აგუშავების საკითხზე

უჯრედების საქმიანობის გეგმაშეწონილებას, საზოგადოებრივ პრაქტიკულ შემოქმედების ზრდასთან და ახალი ელემენტების შემოსვლასთან დაკავშირებით, ეძლევა დიდი მნიშვნელობა

გლეხების აქტივობის ზრდის, საბჭოთა აღმშენებლობის გზით წარმართვა. სოფლად მიმდინარე კლასობრივი დაყოფა, კულაკურ ელემენტის წინააღმდეგ ღატაკ-ღარიბ და საშუალო გლეხკაცობის დარაზმვა, სასოფლო მეურნეობაში აგრო კულტურის შეტანა, არსებულ ზნე-ჩვეულებები და კულტურულ ჩამორჩეილობის წინააღმდეგ ახალგაზრდობის ცოდნით შეირალება, ყველა ეს და სხვა მრავალი მოთხოვნილებანი ჩვენ სოფლის, კავშირის უჯრედებს უყენებენ პასუხის გაცემის საჭიროებას

უჯრედის საქმიანობა შეიძლება ორი მომენტით განისაზღვროს: პირველი უჯრედის ჩამოყალიბება—მოწყობა, ორგანიზაციული შინაწყობის განმტკიცება. მეორე, პოლიტიკურ აღმზრდელობითი და პრაქტიკული საზოგადოებრივი საქმიანობა.

უჯრედის საქმიანობის, ამ პირობითი, განსაზღვრის შემდეგ საჭიროა შეჩერება უჯრედის შინაწყობის ორგანიზაციულ საკითხებზე.

რომ ჩვენი უჯრედები სოფლად თავის მუშაობაში ატარებენ მთელ რიგ ნაკლულოვა-

ნებებს და ვერ აკაყოფილებენ ორგანიზაციის მიერ წაყენებულ მოთხოვნილებებს, უდავოა.

საერთოდ სისუსტე ჩვენი უჯრედებისა, სოფლად, როგორც ორგანიზაციული ერთეულების საგრძნობია. (მაგ: კრებებაზე დასწრებით საწევრო გადასახადის აკრეფის საქმით, უჯრედების საკითხებით, ლიტერატურის გამოწერით კავშირის დავალებათა შესრულებით და სხვა საქმიანობით, წევრთა უმრავლესობა მაინც და მაინც არ არის დაინტერესებული).

ორგანიზაციული საკითხების მოუგვარებლობის აქვს უაღრესად უშუალო გავლენა უჯრედის საქმიანობის მეორე დარგში—საზოგადოებრივ პრაქტიკულ შემოქმედების სფეროში.

ხაზ გასასმელია ის გარემოება, რომ სოფლის უჯრედების ცხოვრებაში, ამ უკანასკნელ ხანებში, ორგანიზაციულ ხასიათის საკითხებს სერიოზული ყურადღება არ ექცევა.

აქვე აღსანიშნავია ისიც, რომ ორგანიზაციული კითხვების შესწავლას, მოგვარებას უჯრედის ხელმძღვანელი ამხანაგები დაიწყებებს აძლევენ. აქ ლაპარაკია ორგანიზაციულ იმ ყოველდღიურ საკითხებზე, რასაც უჯრედების ზრდასა და საქმიანობაში უნდა ექცეოდეს საჭირო ყურადღება.

რად ხდება ასე?

საქმე იმაშია, რომ ორგანიზაციული ხასიათის კითხვები, როგორც ყველაფერი, ახალი სახით წამოიჭრებიან ხოლმე კავშირის წინ. შეიძლება გულში არ ყოფილიყოს ესა თუ ის საკითხი, მაგრამ დღეს უკვე არსებობდეს.

მაგ: მიღება ამა თუ იმ სოციალურ ფენებიდან გამოსულ ახალგაზრდობისა ხან არ სწაზმობეს, ხან კი უფრო მეტი თუ ნაკლები ტემპით, უჯრედებს არ აქვთ გათვალისწინებული თუ ვინ როგორ უნდა მიიღონ კავშირში; მისაღება შეთანაბრება (პოპოზიცია) უჯრედს ათა აქვს გათვალისწინებული, სათანადო ორგანოებში წარმოშადკენელთა გამოყოფა, დამოკიდებულება და სხვა.

ყველა ასეთი კითხვები უნდა შექცდებოდეს უჯრედებში კონკრეტად და გასაგებად უჯრედის ბიუროს კი უნდა ჰქონდეს გეგმა მოქმედებისათვის. ეს უმეტეს შემთხვევაში არ ხდება ასე.

ციკას დადგენილებანი, რომელც აუცილებლად მეტ-შემთხვევაში უჯრედების საქმიანობის ძირითად კითხვებს შეეხება, უჯრედი ხელმძღვანელ აქტივისათვის შეუთვისებელი და ხშირად უცნობი რჩება.

საქმის კურსში ვერ შედიან, ხოლმე, არამც თუ უჯრედის ძირითადი აქტუვი არამედ უფრო მაღლა მდგომი კომიტეტებიც.

ეს უარყოფით დაღს ასვამს ორგანიზაციის ზრდისა და გაჯანსაღების საქმეს.

უჯრედის მდივნების თათბირებზე უფრო ხშირად ზოგადი ხასიათის საკითხები ისმება, ვიდრე ადგილობრივ ორგანიზაციების ცხოვრებიდან გამომდინარე. ეს გარემოება თავის გამოჰკრთომას ჰპოვებს უჯრედის აქტივის ორგანიზაციული ხასიათის მქონე საკითხების გაურკვევლობაში. უჯრედის მდივანთა გარდა უჯრედის ბიუროებიც, შემადგენლობა კიდევ უფრო მოკლებულია შესაძლებლობას ყველა იმ ამოცანების ნათლად გათვალისწინებისა რაც მის წინაშე სდგას. ამხანაგების მომზადების დონე დაბალია. საჭიროა ხელმძღვანელობა. ამას ითვალისწინებენ ჩვენი კომიტეტები და რაიონის ცენტრიდან აწარმოებენ უფრო მომზადებულ ამხანაგების მიმავრებას უჯრედებზე. ტარდება შეფოებაც.

მაგრამ რაც მთავარია: თვით მიმავრებული ამხანაგები, რომელთა მომზადების და უნარიანობის დონეზე დღათ არის, დამოკიდებული უჯრედის გამოცოცხლება ამუშავება, ხშირად ვერერკვევინ იმ სადღესო კი ხეკვში, რომლითაც ორგანიზაცია ცხოვრობს.

მხოლოდ მისკლა უჯრედებში და ზეოელე მოხსენების გაკეთება საქმეს ვერ შეკლას.

საჭიროა მიმავრებული ამხანაგი ჯერ თვითონ სცდილობდეს **შეისწავლოს უჯრედის ცხოვრება საქმიანობა**; მისი ესა თუ იმ ხაკალი ან მიღწევა. ვიდრე ეს ასე არ ხდება, მედამ უნაყოფოდ დარჩება უჯრედზე მიმავრებული ამხანაგის ხელმძღვანელობა. მაგალითისათვის: ერთ-ერთი უჯრედის მდივანი ამბობს: „მომავრებული ამხანაგი მოვა, დაიწყებს „ხმა მაღალ“ მოხსენებას, ლაპარაკობს რაღაცაზე ოცი თუ ოცდაათი წუთი, ჩვენ კი ვერაფერს ვერ გვაგებინებს და ისე იხურება კრება“-ო. ეს თქმა მოწიპას იმაზე, რომ თვით ხელმძღვანელ აქრევს არ აქვს კარგათ გათვალისწინებული საქმია კითხვის ხერხი. უჯრედს „ვერ აგებინებს“ საქმეს. არ იცნობს უჯრედის შემადგენლობის მომზადების დონეს; არ იცის თუ რა უფრო აინტერესებს უჯრედს და სხვა; მოკლეთ არ არის ორგანიზაციულ კითხვების კურსში გარკვეული ხელმძღვანელი.

უჯრედებზე ხელმძღვანელობისათვის არსებობენ რაიონული პროპ-კოლექტივები, მაგრამ პროპ-კოლექტივები მხოლოდ კამპნიებს და სათანადო პოლიტ აღმზედლობით კითხვებს ატარებენ უჯრედებში პროპ-კოლექტივში არ ხდება ორგანიზაციული კითხვების დამუშავება, არ ხდება მეთოდისა და უჯრედების ცხოვრების შესწავლა, ამისთვის მიმავრებული ამხანაგები ვერ აძლევენ პასუხს უჯრედის ორგანიზაციულ კითხვებს, ვერ უწყვიენ ხელმძღვანელობას უჯრედის ბიუროებს. უჯრედებს ხელმძღვანელობა მხოლოდ პროპ-კოლექტივიდან ვერ აკმაყოფილებს. ძირითადი აქტუვის წამოწევის საქმე ბრკოლდება. საჭიროა რაიონის მაშტაბით „ორგ-კოლექტივის“ შექმნა, ანდა პროპ-კოლექტივის სხდომების თვეში ერთხელ მაინც, განსაკუთრებით ორგანიზაციულ კითხვებისათვის გამოყოფა. საჭიროა

უჯრედში მივიდეს არა მარტო აგიტატორი არამედ ორგანიზატორიც. აქამდე ასე არ არის.

ორგანიზატორი უჯრედში ნაკლებათ დადის მიმაგრებულ ამხანაგებს ექნებათ დამოკიდებულება უშუალოდ უჯრედების ბიუროებთან, უხელმძღვანელებს მათ, დააკავშირებს სათანადო

დო კომიტეტებთან და სხვა. უჯრედის ბიუროების სათანადო ხელმძღვანელობა გამოიღებს საჭირო ნაყოფს უჯრედის ასამოძრავებლად, რაც მთავარია კავშირის აქტიური მასა ახლოს დადგება მთლიანად ორგანიზაციულ ხასიათის კითხვებთან.

მ. კ—ლი.

კომკავშირი და ახალგაზრდა გლეხ ქალთა შორის მუშაობის მიმდინარე საკითხები

კომკავშირის ზრდის თანდათანობით გაძლიერებასთან ერთად სოფელში, მისი ავტორიტეტისა და გავლენის გაფართოებასთან ერთად გლეხური ახალგაზრდობის მასებში, კავშირში ახალგაზრდა გლეხი ქალების ჩაბმა სწარმოებს ძალიან სუსტად. კომკავშირის გავლენა არ გავრცელებულა ჯერ კიდევ გლეხი ქალების ფართე მასებზე.

ამასთან დაკავშირებით არსებობს სერიოზული პოლიტიკური საშიშროება, რომელიც გამოიხატება იმაში რომ შესაძლებელია გლეხი ქალების მასები დარჩენ პარტიის, კომკავშირის გავლენის სფეროს გარეშე, კომუნისტური აღზრდის ორბიტის გარე.

ამიტომ კავშირის წინაშე მახლობელ მომავალში გადასაწყვეტია ამოცანა, ახალგაზრდა გლეხი ქალების კულტურულ და პოლიტიკურ აღზრდის მასიურ მუშაობის გაძლიერების, ისე რომ კომკავშირის მასიურ მუშაობის მეთოდები შეუთანხმოთ სოფლის ყოფა-ცხოვრებას, ახალგაზრდა გლეხი ქალის მოთხოვნილებებს და ინტერესებს. ეს ამოცანა გულისხმობს აგრეთვე ეკონომიურ მუშაობის გაძლიერებას მოსამსახურე გოგოებს შორის და მათ ჩაბმას სოფლის სამეურნეო, კულტურულ და საზოგადოებრივ მუშაობაში.

კავშირმა უნდა აიღოს უფრო გაბედული გეზი აქტივის გამოსამუშევრებლად კომკავშირელ ახალგაზრდა ქალების როგორც ქვედა ისე ზედა ფენებიდან.

უფრო გარედულად უნდა ვაწარმოვით გლეხი ქალების ჩაბმა პარტიაში.

ახალგაზრდა ქალების კავშირში ჩაბმას მხოლოდ მაშინ აქვს აზრი, თუ მათში წინასწარ

ჩაეტარებთ ფართე მასიურ კულტურულ-პოლიტიკურ მუშაობას.

ამისათვის უნდა სწარმოებდეს სისტემატიური მუშაობა ახალგაზრდა ქალთა ჩასაბმელად ქრხ სამკითხველოების, წითელ კუთხეების საქმიანობაში; ამის გარდა განსაკუთრებულად უნდა ვიც დოთ ჩავებათ ახალგაზრდა ქალების ისეთ წრეებში, როგორიც არის სასოფლო-სამეურნეო, დრამატიული, მომღერალთა გუნდი და სხვა კულტურული წრეები. ამ წრეების ამოცანას შეადგენს, თანდათანობით ჩაითრიოს ახალგაზრდა ქალი კომკავშირის საერთო მუშაობაში და თვით კომკავშირში.

ამ სთან ერთად უნდა გაძლიერდეს მუშაობა ახალგაზრდა ქალების კომკავშირის მუშაობაში მისაზიდავად: კრებები, მოხსენებები, მასიური საღამოები, კთხვა და ა. შ.

საჭიროა გავაფართოვოთ მუშაობა წერაკითხვის უცოდინარ ქალთა ჩასაბმელად სალიკვიდაციო პუნქტებში; ისეთი ქალები კი რომლებმაც ცოტათ-თუ ბევრათ იციან წერაკითხვა უნდა მოვაქციოთ მოზრდილთა სკოლებში. პირველი და მეორე საფეხურის სკოლების გლეხური ახალგაზრდობის სკოლების, სხვა და სხვა კურსების (კოოპერატიული, საბჭოთა და სხ.) ორგანიზაციის დროს უნდა მივაქციოთ სერიოზული ყურადღება ახალგაზრდა გლეხი ქალების ჩაბმას ამ სკოლებში. საჭიროა აგრეთვე გაძლიერდეს პროპაგანდა ახალგაზრდა ქალთა შორის და აგრეთვე ხანდაზმულ მცხოვრებთა შორის სასკოლო აღმშენებლობის ამოცანების და ახალგაზრდა ქალთა სწავლების აუცილებლობის შესახებ. ეს პროპაგანდა უნდა შეუთანხმოთ პარტიის საერთო პოლიტიკას

შოშნაუების საქმეში და საბჭოთა სოფლი-
აღმშენებლობის კულტურულ-საზოგადოებრივ
განვითარებაში ქალთა შორის.

რამდენათაც კომუნისტური გავლენის ძირი-
თადი საფუძველი ახალგაზრდა მასებზე არის
უშუალო საზოგადოებრივ-პოლიტიკური საქ-
მიანობა ახალ სოფლის აღმშენებლობაში, სა-
ჭიროა მუშაობის გაძლიერება ახალგაზრდა
ქალთა კავშირის საზოგადოებრივ მუშაობაში
ჩასაბმელად; ქალი აქტიურ მონაწილეობას
უნდა იღებდეს: სოფლის საბჭოში, კოოპერა-
ტივში, გლეხკომში, გლეხთა თვითმოქმედების
საზოგადოებებში: „რემედაში“ „საჭაერო
ფლოტის ორგ—ში“ და სხ.; ამის გარდა უნდა
მონაწილეობდეს სოფლის მეურნეობის გაუმ-
ჯობების საქმეში სასოფლო-სამეურნეო წრე-
ებში სასოფლო-სამეურნეო ცოდნის პროპაგან-
დის საქმეში ქოხ-სამკითხველოებში მის მუ-
შაობას შეადგენს: ცნობათა მაგიდა, მორის
გეობა და სხ., დელეგატ-ქალთა მუშაობა: მუ-
შაობა ბავშვთა თავშესაფარში, საბავშვო ბა-
ღებში, დედობის და ძუძუმწოვარ ბავშვთა და-
ცვაში, ჰიგიენის დარგში ელემენტარული ცოდ-
ნის პროპაგანდა, სანიტარია და სხ. ყველა-
ფერი ეს საუკეთესო სამუშაო ასპარეზია
ახალგაზრდა ქალისათვის.

რაც შეიძლება უნდა გაფართოვდეს, გაიხს-
ნას გზა ახალგაზრდა ქალათვის სახელმძღვა-
ნელო პოსტებზე. უფრო მეტი ქალები უნდა
გაეყვანოთ სოფლის საბჭოში, სოფლის საბ-
ჭოს სარევიზიო და სხ. კომისიებში, კოოპერა-
ტივის გამგეობის წევრებათ და მათ სარევი-
ზიო კომისიებში, ქოხ-სამკითხველოს საბჭოში
გლეხკომების გამგეობაში და შ. ამასთანავე
უნდა, გვახსოვდეს რომ ასეთ სამუშაოზე უფრო
ადვილი მოსამზადებელია პარტიისა და საბ-
ჭოთა სახელმწიფოსათვის ქალ მუშაკთა ახალი

კადრი ქალთა ახალი თაობიდან. ეკონომიური
მუშაობა მოსამსახურე ქალთა შორის ვერ
სწარმოებს ისე როგორც საჭიროა.

უნდა ვაწარმოოთ ფართე პროპაგანდა მო-
სამსახურე ქალთა შორის მიწა ტყის კავშირის
ამოცანების შესახებ და ამ კავშირის წევრო-
ბის მნიშვნელობის შესახებ. ეს პროპაგანდა
უნდა აშენდეს კონკრეტ ფაქტებზე ადგილო-
ბრივ ცხოვრებიდან, რაც გამოიხატება მიწა
ტყის კავშირის ორგანოების დახმარებაში კუ-
ლაკებთან ბრძოლის წარმოების დროს ახალ-
გაზრდა ქალთა ზედმეტ ექსპლუატაციის წი-
ნაღმდეგ.

გზა უნდა გაუხსნათ მოსამსახურე ქალს სა-
ერთო მოჯამაგირეთა კრებებზე, კონფერენ-
ციებზე, ახალგაზრდა მოჯამაგირეთა კრებებ-
ზე, თუმცა ამავე დროს საჭიროა ცალკე
კრებებიც ახალგაზრდა მოსამსახურე ქალთა-
თვის.

ერთი ძირითადი მიზეზთაგანი იმისა რომ
კომკავშირის გავლენა არ ვრცელდება ახალ-
გაზრდა გლეხი ქალების ფართე მასებზე,—
მდგომარეობს იმაში, რომ მასიური მუშაობის
ფორმა და მეთოდი არ არის შესაფერისი და
კავშირის წევრებიც უყურადღებოდ ეკიდები-
ან ამ საქმეს. მოდი უარყვით ერთხელ და სამუ-
დამოთ კომკავშირის საერთო მუშაობიდან
ქალთა შორის მუშაობის მექანიკური გამოყო-
ფის მეთოდი; მუშაობის შინაარსი უნდა აშენ-
დეს ყოფა-ცხოვრების მკაცრ გულდასმით გა-
თვალისწინებაზე, ახალგაზრდა ქალთა მასების
მოთხოვნილებაზე. მუშაობის ცალკე ფორმების
ამოცანა მდგომარეობს იმაში, რომ დაუახ-
ლოვით ახალგაზრდა ქალი კომკავშირის სა-
ერთო მუშაობის გაგებას და გავრცელებას
მისი კავშირში შესვლა.

6. კ.

ახკორის საზოგადოებრივი როლი

1. ახკორის ძირითადი ამოცანა განისაზღვრება კავშირის და მისი ვრცელის საერთო
ამოცანებით

ახკორი და ახკორთა მოძრაობა, როგორც
საზოგადოებრივი მოვლენა ჩვენ გვევლინება
უშკორისა და მუშკორთა მოძრაობის გაჩე-

ნის შემდეგ. მუშკორის წარმოშობა ჯერ კი-
დედ არა-ლეგალურ ხანას ეკუთვნის; მისი ჩა-
ნასახები ჩვენ გვაქვს „Звезда“-სა და „Прав-

და“-ს პერიოდში. ახკორთა მოძრაობა, კი ჩნდებოდა უკანასკნელი სამი ოთხი წლის განმავლობაში, თანდათან ფართოვდება და ღრეს ღრესობას უკვე საკმაოთ ჩამოყალიბებული მოძრაობის სახეს. ახკორთა მოძრაობა შეიღია მუშკორთა მოძრაობის. ახკორთა ამოცანებია—ნაწილობრივ ისიც რაც მუშკორისა და გლეხკორის ამოცანას შეადგენს; მაგრამ ახკორს წინ უდგეს მუშკორისაგან განსხვავებული, თავისებური, ორიგინალური ამოცანები. ამ წერილში ჩვენ არ შევხებით მუშკორისა და გლეხკორის ამოცანებს, რომელიც ნაწილობრივ ახკორის ამოცანებშიაც შედის, ამის შესახებ მეტად მდიდარი ლიტერატურა მოიპოვება და საკმაო გამოცდილებაა და გროვებული (იხ. გაზ. პრავდასთან შემდგარი მუშკორთა, გლეხკორთა, სამხკორთა, და ახკორთა II თათბირის სტენოგრაფიული ანგარიშები). აქ შევხებით ახკორის კერძო, განსხვავებულ ამოცანებს.

ახკორის საერთო ამოცანა განისაზღვრება კავშირის და მისი პრესის საერთო ამოცანებით, რადგან ახკორი განუყოფელი ნაწილია, მეთვალყურეა და მუშაკია—მუშურ-გლეხურ ახალგაზრდობის და მამასადამე კავშირისაც. რა ძირითადი ამოცანები სდგას ღრეს კავშირის წინაშე? ჩვენ უნდა გავარჩიოთ ამოცანათა ორი რიგი: შინაგანი და გარეშე. შეიძლება გვითხრან, რომ ეს დაყოფა ძლიერ ძველია და ღრესთვის შეიძლება არ გამოგვადგესო ამიტომ უმჯობესი იქნებოდა თუ ვიტყოდით, რომ კავშირის ძირითადი ამოცანებია

1. ღრესური აღზრდა და 2. საზოგადოებრივ—პოლიტიკური მუშაობა პირველი ჩვენი შინაგანი საკავშირო ამოცანაა, მეორე ამოცანა კი შლის კომკავშირის მუშაობას საზოგადოებრივ და პოლიტიკურ ხარბიელზე.

ცხადია ჩვენი კავშირის საზოგადოებრივ პოლიტიკური მუშაობა ეს იგივე ღრესური აღზრდაა და პირუკუ ღრესური აღზრდა ახალგაზრდობის ეს საზოგადოებრივ-პოლიტიკური მუშაობის ამოცანა, მაგრამ ეს ძირითადი დაყოფა იმისთვის მივიღეთ ჩვენ, რომ პირველში სწონის შინაგანი ინტერესი, იგი ეხება კავშირის წევრთა აღზრდას და მეორე საზო-

გადოებრივ ამოცანათა გადაწყვეტას, პარტიისადმი და ხალისუფლებისადმი დახმარებას, მის ამოცანათა შესრულების საქმეში.

პარტიამ ჩვენს კავშირს დაუსახა ეს ამოცანები. ღრესური აღზრდის ამოცანა დაისვა ჩვენს წინაშე შეცვენების პერიოდის დადგომის გამო. განსაკუთრებული სიძლიერით კი იგი წამოიჭრა ღრესის გარდაცვალების შემდეგ. კავშირი ღრეს მთელი თავისი ენერგიით ხელს კიდებს ღრესური აღზრდის ამოცანას, ამ მიზნით ქმნის პოლიტ-განათლების მთელს სისტემას, ეს სისტემა გადააქვს მას სოფლათ, ის ამუშავებს აქტივის თვით-განვითარების მთლიან გეგმას, ქმნის წრეებს, აარსებს კლუბებს, სამკითხველოებს და ყველა ამათი ფოკუსი კი არის ღრესური აღზრდა; ჩვენი მუშაობის ყოველი კუთხეული გაუღრნთილია ღრესური აღზრდის მიზნით ამოცანებით.

მეორეს ხხრივ ჩვენი კავშირი წარმოადგენს პოლიტიკურ ორგანიზაციას, პარტიის და ხელისუფლების დამხმარე ძალას. ამ უკანასკნელთ წინ უდგესთ მრავალი ამოცანები—კავშირმა სისტემატიურათ უნდა მიიღონ მხედველობაში ისინი და აქტიური დახმარება გაუწიოს მათ. ამ მხრივ ამოცანები მრავალფეროვანი და ცვალებადია: ღრეს ფრონტზე, ხეალ სავაქროთ, შემდეგ კიდევ წარმოების და სოფლის აღსადგენათ. მოკლეთ აქ კავშირი პარტიის ყოველ დამხმარე ფეხზე უნდა იდეს და უნდა წავიდეს იმ ფრონტზე, საითკენაც მას პარტია მოუწოდებს. აი ის ორი ძირითადი ცენტრი, რომლის გარშემო ბრუნავს კავშირის მთელი ამოცანები ზიმდინარე ხნის (და უნდა ვიფიქროთ, რომ ათეული წლების) განმვლობაში. კავშირი იბრძვის დამუშაობს ორივე ამოცანის სრულსაყოფათ. ის ერთ მრწვევაზე აშენებს მორიგ მრწვევას, ერთ შეცდომაზე ასწორებს მისი შემდეგი მუშაობის ხაზს.

ახკორიც უნდა იბრძოდეს იმ ფრონტზე, რომელზედაც კავშირი იბრძვის. ახკორი ერთ-ერთი ელენენტია—რომელიც სხვა მთელ რიგ საშუალებებთან და ცემენტებთან ერთად ეხმარება კავშირს თავისი ძირითადი ამოცანების გადასაწყვეტათ.

ახკორის დღევანდელი ძირითადი ამოცანა: ხელი შეუწყოს, დაეხმაროს კავშირის ახალგაზრდობის ლენინურ აღზრდაში, აღძრას აქტიულობა ღიათამაშის მნიშვნელოვანი როლი კავშირის საზოგადოებრივ პოლიტიკური ამოცანების გადაჭრაში.

ახკორის მუშაობა სპეციფიურია ახალგაზრდობის ლენინურ აღზრდას შეიძლება დაეხმაროს მით, რომ ახალგაზრდობა ჩააბა პრაქტიკულ პოლიტიკური მუშაობაში, საბჭოებში; შეიძლება მას დაეხმაროს მით, რომ მოაწყო კლუბები და წრეები. მაგრამ სულ სხვა გზით უდგება ახკორი თავის ძირითად ამოცანას; ამაშია მისი მუშაობის სპეციფიური, თავისებური ხასიათი. სახელდობრ ის ხელს უწყობს ახალგაზრდობის ლენინურ აღზრდას გაზეთის საშუალებით, მასში წერის გზით. ის სწერს მასზე რაც აკლია ან ხელს უშლის ჩვენს წრეებს, ის სწერს მის მიღწევებზე, ამით ის ასეთ თუ ისეთ გავლენას ახდენს მკითხველზე, რითაც საბოლოო ანგარიში ხელს უწყობს ახალგაზრდობის აღზრდას. სულ სხვა გზით ანხორციელებს ამ ამოცანას კომკავშირელი პრპაგანდისტი და ახკორი. ასეთივე თავისებური მიდგომით ხელს უწყობს ის კავშირის საზოგადოებრივ პოლიტიკურ მუშაობაში ჩაბმას.

II. ვინ არის ახკორი და რისთვის არის საჭირო ის?

ახკორთა მოძრაობის განთიადზე ადგილი ჰქონდა ახკორის როლის ვერ გაგებას.

ძველათ ფოქრობდნენ: „ახკორი არის აქტივისტი“. ცხადია დღეს ეს შეხედულება მიუღებელია, რადგან ის ეწინააღმდეგება ახკორთა მოძრაობის მასიურ ფორმას. ის უარყოფს მას, რომ ახკორი შეიძლება იყოს ლბრალო მუშა (არა აქტივისტი, რომელიც დაზგასთან სდგას, ან გლეხი, რომელიც სახნისზე მუშაობს) ის ეწინააღმდეგება ახკორთა რიგების მასებისაგან შევსებას, რადგან ფორმულა ამბობს ახკორი არის აქტივისტი.

ერთ-ერთ დამახინჯებულ წარმოდგენათ ახკორზე შეიძლება ჩაითვალოს შეხედულება: „ახკორი არის გაზეთის გამვრცელებელი“.

დღეს ახკორთა მოძრაობა შესდგა ნებ-ყოფლობით პრინციპზე და ყოველივე „კაზიონური“ ფორმების, და პროფესიონალური ვალდებულებების შექმნა მათთვის ზედმეტია. არავითარი აუცილებელი და სავალდებულო „ათი მცნებები“ ახკორებისათვის ჩვენ არა გვაქვს, ამ მოსაზრებით შემცდარი არიან ისინი კინც აღიარებენ: ახკორია ის ვინც ავრცელებს კავშირის გაზეთს.

ახკორია ის ვინც ნდობით არის აღჭურვილი უჯრედისაგან ან რედაქციისაგან—„ესეთია კიდევ ერთი ფორმა ახკორის როლის დამახინჯებისა. მაგრამ ეს რომ მართალი იყოს მაშინ ხომ ჩვენ ვერასდროს ვერ ვეღირებოდით ახკორთა მოძრაობისთვის მასიური ცლფერის მიცემას, მაშინ, ხომ ვერასოდეს ვერ შევექნიდით ახკორთა თავისუფალ, ნებყოფლობით პრინციპზე აგებულ მოძრაობას? ახკორს არ ირჩევს უჯრედი, მას არ ნიშნავს რედაქცია; ეს უკანასკნელი არ აძლევს მას არავითარ უპირატესობებს; წინააღმდეგ შემთხვევაში ჩვენ დავარღვევდით ახკორთა მოძრაობის იმ პრინციპებს, რომელიც კავშირის მეექვსე ყრილობამ მიიღო.

მრავალ ადგილებში ახკორს სთვლიან, ამა თუ იმ აუცილებელ „სავალდებულო“ სამუშაოს მატარებელ პიროვნებათ მას აძლევენ მოწმობებს, ავსებებენ ანკეტებს. ზოგიერთ ადგილებში ჩვენ ზედებით პიონერების—ახკორებთ გადაყვანას. კიევის „ახალგაზრდა პროლეტარს“ ყავდა ახკორები ორი კატეგორია: „მოხუცები“ და „ახალგაზრდები“ პირველნი ლებულობდნენ ჰონორარს; მეორენი კი იწვრთნებოდნენ. ყოველივე ეს ახკორთა მოძრაობას აძლევს სავალდებულო „კაზიონშინის“, სახეს და ასეთი გადახრები ჩვენს მუშაობაში სავსებით უნდა აილაგმოს.

მაშ ვინა არის ახკორი?

პრავდასთან შემდგარი II თათბირი ამბობს შემდეგს: „ახკორი—ეს ყოველი ახალგაზრდა მუშა და გლეხია, რომელიც აშუქებს თავის ბეჭადით ორგანოში ან კედლის გაზეთში (კომკავშირულ, პარტიულ, საბჭოთა და სხ.). საერთო საკითხებთან ერთად, უმთავრესათ მუშა ახალგაზრდობის ცხოვრებას, მუშაობას, ინტერესებს“ (იხ. რეზოლიუციები).

აი ერთად ერთი სწორი განმარტება. ახკორი არის ყოველი ახალგაზრდა მუშა და გლეხი, რომელიც სწერს, აშუქებს და სხვა. აქ ვერ შეხვდებით ვერც ერთ სტრიქონს მასზე, რომ ახკორი ეს აქტივისტი, ან გაზ თის გამვრცელებელი აგენტია ან კიდევ სხვა.

რისთვის არის საჭირო ახკორი? გარდა იმ ძირითადი ამოცანისა, რომელზედაც ჩვენ პირველ წერილში ვილაპარაკეთ ახკორთა ამოცანებს აქვთ თავისი დამოუკიდებელი ღირებულება, ესენია:

1. ახკორი საჭიროა მისთვის, რომ მისგან ემზადება საბჭოთა ჟურნალისტები. ეს მომზადება მარტო იმაში კი არ მდგომარეობს, რომ ახკორმა გააუმჯობესოს თავისი წერის მანერა, ტექნიკა, შეისწავლოს ენა, სტილი და სხვა, არამედ გარდა ამისა და უმთავრესათ მასში, რომ ახკორმა შეისწავლოს სინამდვილე. მუშების და გლეხების ყოფა-ცხოვრება, ჩაუწყდეს მას. ახკორმა უნდა გააღრმავოს თავისი გამოცდილება და ჯნარი მასების სულისკვეთების გაგებისა.

2. ის კომკავშირის მომავალი აქტივისტია. ჩვენი პარტიის საუკეთესო მუშაკები პირველათ აღიზარდნენ გაზეთზე. გაზეთი მათ აღლევდა გასაქანს, უნარს, აჩვენებდა მათ შრომის მოყვარეობას. თუ ავიღებთ კავშირის დღევანდელ ხელმძღვანელებს მათმა დიდმა ნაწილმა გზა გაიკაფა გაზეთში თანამშრომლობის საშუალებით. ახკორი მომავალი აქტივისტია, ახკორის ამ გზაზე გამოსვლას ჩვენმა კავშირმა ხელი უნდა შეუწყოს. ყოველგვარი გადახრა, რომელიც ახკორს გზას უღობავს, რომ კავშირის აქტივისტი გახდეს უნდა საბოლოოთ მოვსპოთ. ახკორები პირველ რიგში, უდიდესი სიხარულით უნდა გამოვიყენოთ კავშირის საზოგადოებრივ-აქტიურ სამუშაოზე. ახკორები წარმოადგენენ ჩვენი კავშირის ერთ ერთ უსაღეს ნაწილს და საიმედო დასაყრდენი იქნებიან კავშირისათვის აქტიურ მუშაობაში.

3. ახკორი კავშირებს გაზეთს ახალგაზრდობის მასასთან ეს ამოცანა უდავოა, ახკორი ტრიალებს მუდამ მასაში და საუკეთესოთ გამოხატავს მის სულისკვეთებას, ეს კი ხელს უწყობს გაზეთის—მასასთან დაკავშირე-

ბას, მაშასადამე კავშირის ხელმძღვანელი ორგანოების მასასთან დაკავშირებასაც. (დამატებით იხ. ჩემი წინა წერილი „აქტივისტში“ № 1).

4. ახკორი აშუქებს კავშირის და ახალგაზრდობის ყოფა-ცხოვრებას პარტიულ, საბჭოთა და სხვა გაზეთებში—ამით ის კავშირის მუშაობას აცნობს მშრომელთა ფართო მასებს, ამით ის ქმნის მათში კავშირისადმი თანაგრძნობას და სხვა.

III რის შესახებ უნდა სწავროს ახკორმა?

უპირველესად ყოვლისა—ყველაზე მდიდარი წყარო, რომელიც მასალას მისცემს ახკორს წერილისთვის—ეს არის: მუშათა და გლეხთა ახალგაზრდობის, კომკავშირელთა ყოფა-ცხოვრება.

ყოფა-ცხოვრებას ბურჟუაზია და მისი პრესა ნაკლებ ყურადღებას აქცევდა, ჩვენ კი მას უდიდესი ყურადღება უნდა მივაქციოთ. აი რას სწერს ამის შესახებ ლენინი: „ბურჟუაზიული პრესა ძველ სანეტარო ბურჟუაზიულ დროში“ არ ეხებოდა ერთ „წმიდათა წმიდას“, შინაურ მდგომარეობას და ფაბრიკა ქარხნების, კერძო მეურნეობის საქმეებს. ეს ჩვეულება ბურჟუაზიულ ინტერესებს უპასუხებდა. ჩვენ უნდა ჩამოვსცაოლდეთ ამ ჩვეულებას რადიკალურათ“.

ყოფა-ცხოვრების დარგიდან კი ჩვენ წინ იშლება აუარებელი საკითხები, რომლის შესახებაც უნდა სწეროს ახკორმა. ავიღოთ ზოგი მათგანი.

1. ბრძოლა ლოთობის წინააღმდეგ—სადღესიო ღმერთად დადებითი ამოცანაა. ლოთობა შლის ახალგაზრდობას ფიზიკურად და აქვეითებს მას გონებრივად, ახკორმა უნდა ებრძოლოს მას მთელი თავისი ძალღონით.

2. ბრძოლა გინების წინააღმდეგ—საჭირობოროტო ამოცანაა. ის ახკორისაგან სიჭიროებს ყველაზე ღირს მარჯვე თვალყურს.

3. ბრძოლა მექრთამეობის და სხვა გარეგანი ფაქტორების წინააღმდეგ—განსაკუთრებით თუ ასეთ მოვლენას ადგილი აქვს ახალგაზრდა წრეებში—მიუტკილებელია.

4. ახკორი ებრძვის ძველ რელიგიურ ყო-

ფა ცხოვრებას და მის მრავალ კერძო მომენტებს, როგორცაა ძველი ნათლობა, ქო-წინება, მიცვალებულის „სასულიერო ამალით“ დაკრძალვა და სხვა. მოქალაქეთა საკმაო ნაწილში ჯერ კიდევ შენახულა ამ ძველ ჩვეულებიდან თაყვანის ცემა. რელიგია დღეს გაბატონებულია უმთავრესათ არა გონიბაში, არამედ ყოფა ცხოვრებაში, ზნე-ჩვეულებებში. მის წინააღმდეგ ბრძოლა მარტო მეცნიერებით ვერ მოგვცემს დამაკმაყოფილებელ შედეგებს. ძველი ყოფა ცხოვრება უნდა დავასამართოთ, ახალი კომუნისტური ყოფა ცხოვრების შემოღებით. მისი პირველი ჩანასახები უკვე გვაქვს ესაა „ოქტომბრობა“ და სხვა, მათ ესაჭიროებათ განმტკიცება. ახორი ებრძვის რა ძველ ყოფა ცხოვრებას, ებრძვის აგრეთვე მასაც რაც ხელს უშლის ახალგაზრდობას ახალი ყოფა ცხოვრების ფორმების შექმნაში.

5. ქალ-ვაჟთა დამოკიდებულების საკითხი აქტუალური საკითხია ამ ნიადაგზე ადგილი აქვს აუარებელ ცუდ და გამხრწნელ მოვლენებს. ხშირათ ეს ნიადაგი იძლევა ისეთ მყრალ ნაყოფებს როგორცაა ახალგაზრდობაში გაგრძელებული სენი სასოწარკვეთილების და სხვა მკვლელობის. ამ სფეროში სრული გარკვეულობა უნდა დამყარდეს.

ზოგიერთ კომკავშირელთა შორის შეხედულება ქალებზე ისევ ძველია. მათ არ უცქერიან, როგორც მებრძოლს, როგორც ამხანაგს. ახკორმა ასეო შეხედულებებს მთელი თავისი სისასტიკით უნდა ებრძოლოს. ხშირათ გადაჭარბების მოწამენიც ვხდებით, რასაც განსაკუთრებით ფართო გასაქანი აქვს კლუბებში. არც მის წინააღმდეგ ბრძოლაა მეორე ხარისხიანი საქმე ახკორისათვის.

ვიმეორებ ყოფა-ცხოვრების საკითხება მთავარია, მის შესახებ ყველაზე მეტი უნდა დაიწეროს ახკორების მიერ, მაგრამ არის კიდევ სხვა საკავშირო ხასიათის საკითხები, არანაკლები მნიშვნელობის, რაზეც ჩაჩუმება პირდაპირ შეუძლებელია. ასეთი საკავშირო ხასიათის მომენტებია:

1. ახკორო! ყურადღება პოლიტ-განათლების სისტემას როგორ მუშაობენ წრეები, რა უშლის მათ ხელს და სხვა,—აი ის მდიდარი

წყარო საიდანაც, არა ერთი და ორი წერილის მასალის ამოკრეფა შეუძლია ახკორს.

2. ყურადღება კლუბს! ზედმეტი აქ კლუბის ამოცანების გარკვევა. ეს იცის ყოველმა ახკორმა. კლუბს უდიდესი აღმზრდელობითი და საავიტაციო მნიშვნელობა აქვს, ამიტომ ახკორმა მთელი თავისი ძალღონით უნდა დაეხმაროს კავშირს და დააყენოს მისი მუშაობა შესაფერ ღონეზე ახკორმა უნდა ებრძოლოს ყოველგვარ უყურადღებობას, გულგრილობას საკ თარი კლუბისადმი, უნდა გააღვიძოს ამ მხრივ მასა. ესევე ითქმის სამკითხველს შესახებაც.

3. მთავარი საკითხია სოფელი, სადაც გლეხ ახკორებს ფართო ასპარეზი ეხსენებათ მოქმედებისათვის. აქ არის მრავალი სამეურნეო, კულტურული და პოლიტიკური ცენტრები, რომელშიაც კომკავშირი აქტიურ მონაწილეობას ღებულობს. ამეც დროს ისინი უმთავრეს შემთხვევაში ძლიერ სუსტნი არიან, მათ ხელს უშლიან განზოახ „ბოზოლები“, ხელს უშლის აგრეთვე მრავალი ობიექტური დაბრკოლება. ადგილი აქვს აგრეთვე კავშირის ზოგიერთი წევრების გულგრილობას მაჰდამი. ახკორო! მოუღე ბოლო ამ გულგრილობას. სწერე შენი სოფლის შესახებ. სწერე მისი დაწესებულებების შესახებ. ებრძოლე ხელის შემშლელებს, იმოქმედე მკითხველზე და გააჯანსაღე ჩვენი სასოფლო მუშაობა. სოფლეს ახკორებმა დაუღალავათ უნდა იბრძოლონ ამ გაშლილ ფრონტზე.

4. შეფობა, მწვევანდლები, პიონერები. კავშირი უდიდეს როლს ანიჭებს შეფობას ქალაქისა და სოფლის დაკავშირების საქმეში, მაგრამ ამავე დროს არ ვიცით ისეთი დარგი საკავშირო მუშაობისა, რომელსაც ისე გულგრილათ ეპყრობოდენ, როგორც შეფობას. ახკორმა მუჯღუფუნე უნდა უთვაზოს ყველა შეფებს, გზა უნდა უჩვენოს მათ, უნდა გამოაცოცხლოს ისინი. სწორეთ ამ გზით ჩვენ უფრო კარგათ ვიმოქმედებთ მათზე ვიდრე მკაცრი დადგენილებებით. პიონერები ჩვენი მომავალია. მათი აღზრდა ჩვენი კავშირის მეტათ საფრთხილო ამოცანა თავანია. ახკორი კი საჭიროა იქ, რაც სიფრთხილეს და საერთო აზრს

მოითხოვს. ახკორის სიტყვა პიონერების მუშაობაზე უიქველათ დიდი წონის იქნება.

შეიძლება კიდევ ამ საკითხების რიგი გაგვეგრძელებია ძლიერ შორს, მაგრამ რაც ითქვა სა. მარისია იმის გასარკვევით თუ სახელდობრ რის შესახებ უნდა სწეროს ახკორმა.

IV. როგორ ვწეროთ, როგორ ვისწავლოთ?

„რისთვის არ უნდა ვსწეროთ 200—400 სტრიქონის მაგიერ 20—10 სტრიქონი ისეთ უბრალო, საყოველთაოდ ცნობილ, გარკვეულ მოვლენებზე, როგორც მაგალითად მენშევიკების გამცემლობა მუშათა კლასის წინაშე“.

ვ. ი. ლენინი.

დიახ პირველ რიგში საჭიროა უბრალო და მოკლე წერილების წერა. ზედმეტი ფრაზებს ნუ მოვიხმართ, აზრი მოკლეთ გამოვსთქვათ—ამას გვირჩევენ ჩვენ ლენინიც.

ამავე დროს ერთ კორესპოდენციაში—ჩვენ არ უნდა მოვედვათ ყველაფერს. განსაკუთრებით თუ კორესპოდენცია ყოფა ცხოვრების ხასიათისაა. საჭიროა აღება მხოლოდ ერთი მომენტის, პირველ რიგში ფაქტის აღნიშვნა მისი რიგზე გაშუქება და შემდეგ შესაფერი დასკვნების გაკეთება. უმრავლესი კორესპოდენტებისა, რომელთაც სურთ ამა თუ იმ უჯრედის მუშაობის ამა თუ იმ ნომენტის ან ნაკლის გაშუქება—აუცილებლათ იწყებენ მისი ისტორიიდან წევრების რაოდენობიდან და ბოლოს გადადიან არსებითად საგანზე. ეს ისტორიები ყოფაცხოვრების კორესპოდენციებში მკითხველს არ უნდა, მას უნდა ერთი რიგზე გაშუქებული ფაქტი, მოვლენა.

ახკორმა უნდა სწეროს არა მარტო უარყოფით მხარეზე, რომელსაც გამოსწორება სჭარდება, არამედ დადებითზედაც, რომელსაც მიბაძვენ სხვებიც, რომელიც გამოადგება სხვებსაც.

ამის შემდეგ ახკორისათვის საჭიროა სრულკეთილსინდისიერება წერის დროს. ახკორმა სიმართლე უნდა სწეროს. ვისმესთვის ჩირქის მოცხება, ვისმეს ტყუილ უბრალოთ (ან ქვენა ინტერესებით) გაზეთში გალანძღვა—დაუშვებელია. თუ ეს მოხდა ეს იმას ნიშნავს, რომ

ახკორს გაზეთი შეეყავს შეცდომაში, იყენებს მას პარადი მიზნებისათვის და ავტორიტეტს უკარგავს გაზეთს მკითხველი ახალგაზრდობის თვალში. ახკორმა შეცდომაში არას დროს არ უნდა შეიყვანოს რედაქცია, თორემ სულ ერთია ასეთი საქციელი მალე გამომჟღავნდება.

როგორც მ. ხსოვს ამხ. ტოცკი სწერდა: მოატყუოლე მტერი, ისე რომ ის მართლაც მოატყუოლებული დარჩეს, იცრუე ომის დროს, მაგრამ დაუშვებელია სიცრუე საკუთარ ოჯახში. საკუთარ ორგანიზაციაში საჭიროა სრული გულ ახდილობა და დიპლომატიის (მისი დამახასიათებელ თვსებებით) არქივში ჩაბარება. სიმართლის წერა პირველი გარანტიაა, როგორც ახკორის ისე გაზეთის ავტორიტეტის და გავლენის ზრდას.

ახკორმა თუ ის გულწრფელი და ნამდვილი ახკორია არ უნდა დაუშვას ნათლიმამობა, არ უნდა შეაქოს ისეთი ვინმე, რომელიც ამის ღირსი არაა. საშუაზაროთ ასეთ მოვლენებს შირათ აქვს ადგილი, ესეც სიცრუეა მკითხველის წინაშე, ესეც გაზეთის შეცდომაში შეყვანა, ახკორი არამც თუ ასე უნდა ნოიქცის, არამედ თავგამოდებით უნდა ებრძოლოს ყოველგვარ ნათლიმამობას და მათ შორის ახკორთა ნათლიმამობასაც.

ჩვენი ახკორები სწავლობენ და ემზადებიან წრიებში. აქ ეცნობიან ისინი გაზეთს და მის ტეხნიკას, მის წარსულს და მომავალს. მაგრამ არის კიდევ სხვა საშუალებები, რომელიც უნდა გამოიყენოს ახკორმა სწავლისათვის. მან უნდა ისწავლოს მასისაგან. დამლუპველია ახკორისთვის ის შეხედულება, თითქოს მან მხოლოდ სხვას უნდა ასწავლოს და თავი კი არაფერი ისწავლოს; ასეთი ახკორი მალე გამოესლმება „თავის პოსტს“. საჭიროა სწავლა სინამდვილეზე.

საჭიროა ვისწავლოთ წერა. რომელიც მარტო ანბანის, წინს—და გრამატიკის ცოდნაში კი არ აღდგომარეობს—არამედ წერილის თემის არჩევაში. რაზე ვსწეროთ, როგორ ამოვარჩიოთ წერილის ობიექტი? აი მთავარი რამ წერისთვის. ახკორმა ყველა საშუალებები უნდა ამოსწუროს და გამოიყენოს ამ მიზნისათვის. მათ შორის ერთი კარგი საშუალება

იქნება ის, თუ ახკორი თავის წერილის ასლს თვითონ დაიტოვებს, შემდეგ შეადარებს გაზეთში უკვე დაბეჭდილ წერილს და მის ასლს. ეს შეაჩვენებს ახკორს წერილის ობიექტის ამორჩევას, რასაც ძლიერ დიდი მნიშინელობა აქვს.

ახკორები თანდათან დაწინაურდებიან ხოლმე. ისინი მოითხოვენ როგორც ამხ. ბუხარინი ამბობს „მეოთხე გვერდიდან—გადავიდენ პირველ გვერდზე“—ან უკით რომ ესთქვათ ახკო-

რობიდან გადავიდენ უკვე ჟურნალისტობაზე, ეს მოთხოვნილება ბუნებრივია და მას ჩვენ ხელი უნდა შეუწყოთ არ ჟნდა ვეწინააღმდეგებოდეთ ახკორის გაჟურნალისტებას, თორემ წავალთ ბუნებრივი ზრდის წინააღმდეგ. ნუ შეგვეშინდება ახკორთა კადრის შეთხელების. ახკორთა რიგები თანდათან იზრდება და იცემა ახალ-ახალი ელემენტებით.

გ. ძ.

კავშირის პრესა, აჭთივისტი, ახკორი

არა ერთხელ ყოფილა აღნიშნული ჩვენს პრესაში და ახკორთა წრეების კრებებზე კავშირის აქტივის შემცდარი შეხედულება საკავშირო პრესაზე.

ახკორები არ სცდებიან, როცა ამბობენ რომ კავშირის აქტივის ერთი (საკმაოდ დიდი!) ნაწილი პრესას უყურებს მხოლოდ როგორც აგიტაციის და პროპაგანდის საშუალებას და სრულიად ვერ ხედავს მასში საორგანიზაციო ცენტრის უღრესად დამახასიათებელ თვისებებს. კავშირის აქტივში, განსაკუთრებით მის დაბალ ნაწილში დამკვიდრებულია ის აზრი, რომ საგაზეთო მუშაობა, პრესის იდეოლოგიური ხელმძღვანელობა და ზრუნვა მასზე კერძოდ მიჩენილ თითო ოროლა პირთა საქმეა; აქედან ბუნებრივად იქმნება და ღრმად ფეხს იდგამს არიებითად შემცდარი წარმოდგენა გაზეთზე, საკავშირო პრესაზე, როგორც არა საკავშირო აზრის გამომხატველ ორგანოზე, არამედ როგორც „წერაში გაწაფულ“ ვიწრო ჯგუფის სანავარდო საშუალებაზე!

ზოგიერთი ამხანაგები ასეთ მდგომარეობას იმიო ხსნიან, რომ კავშირის აქტივის ფართე მასსა არ არის საკმაოდ მომზადებული იმისთვის რომ პრესაში ითანაშრომლოს; საკითხის ამნაირად დასმა რა თქმა უნდა არაა სწორი. თუმცა ჩვენი ჟურნალის ერთერთ ნომერში აღნიშნული იყო რომ „კავშირის აქტივმა ბევრი ვერაფერი ისწავლა წერის დარგში,“ მაგრამ აქ ზმთვრესად წერის მანერა და სტილის უვარგისობა იგულისხმებოდა; ამ მხრივ ჩვენი საკავშირო პრესის რედაქციები

დიდ მოთხოვნილებებს კავშირის აქტივის არ უყინებენ და სტილისტიკურ ნაკლებს შეძლების დავგარად თითონ ასწორებენ.

საქმე სტილის უვარგისობაში კი არ-არის და რასაკვირველია არც იმაში თითქოს არაფერი იყოს დასაწერი, არამედ იმაში რომ კავშირის აქტივმა შეეჩვია მის ყოველდღიურ პრაქტიკულ—ორგანო-ზაციულ საქმიანობაში გვერდი აუხვიოს პრესას; შექმნას ისეთი პირობები და ისე მოაწყოს მუშაობა, რომ პრესის, გაზეთის სამსახური გახდეს სრულიად ზედმეტი; ასეთი შეხედულება პრესაზე დღიდან დღეზე იმკვიდრებს ნადავს და თანდათანობით ტრადიციულ ხასიათს იღებს; აქედან როგორც აუცილებელი შედეგი გამომდინარეობს აქტივის გულგრილობა საკავშირო პრესის გავრცელების საქმის მოგვარებისადმი და საკავშირო პრესის არსებობა და განვითარება კავშირის ცხოვრების გეზთან დამოუკიდებელი, მასთან პარალელურად.

ამავე მდგომარეობათან დაკავშირებულია მეორე უღრესად მნიშვნელოვანი მხარე საკავშირო პრესის განვითარებაში, მხარე მეტდმტკივნეული და ამავე დროს არსებითი მნიშვნელობის მატარებელი პრესის წარმატების საქმეში.

ეს ვლადპარაკობ ახმუშკორთა და ახგლებკორთა მდგომარეობაზე კავშირში.

ჩვენი კავშირის გაზეთების რედაქციებმა ჩატარეს საგანგებო ზ პირი ანკეტა; გამოირკვა რომ, მრავალ შემთხვევეში, აქტივი აღშფოთებას გამოსთქვამდა იმის გამო რომ „გა-

ზეთები გადაიქცა ჭორების და ცილისწამების ფურცლად, რომ „აღარ გვაქვს საშუალება დამშვიდებული მუშაობისა“ რომ „ახეორები კავშირის მასის წარმოდგენაში სახელს უტეხავენ აქტივს“ და მრავალი სხვა ამის მსგავსი ჩივილები.

რასაკვირველია ახეორთა შენიშვნები ზოგიერთ შემთხვევაში სინართლეს არ შეესაბამებოდა; ასეთ შემთხვევაში რედაქციები განსაკუთრებულ გამოძიებით აღადგენენ ხოლმე სინამდვილეს; მაგრამ აქტივის „აღშფოთება“ აქ სრულიად უადგილოა; ეს კერძო შემთხვევებია; აქ საკითხი უფრო ფართოდ სდგას, — საქმე იმაშია, რომ აქტივის ერთ ნაწილს არ მოსწონს ახეორთა ინსტიტუტი საზოგადოდ. ის ვერ შერიგებია ასეთ „ნეკირალა კონტროლს“ ქვევინდან: განა საკმაო მკერმეტყველებით არ ლაპარაკობს ამის შესახებ ჩივილი „ახალი ტიპის აგენტების“, „აქტივის პრესტიჟის მოსისხლე მტრების“ და სხვათა შესახებ?

ამ ნიადაგზე ფეხს იკიდებს და მდიდარი ნაყოფით იფურჩქნება ახმუშკორთა და ახგლებკორთა მასიური დევნა; მე არ ვლაპარაკობ ამ დევნის იმ შემთხვევებზე, როცა საქმე გვაქვს ახეორის სამუშაოდან მოხსნასთან, კავშირიდან გარიცხვასთან და სხვა მსგავსი ხასიათის „შურისძიებასთან“; მათთან ბრძოლა სიძნელეს არ წარმოადგენს, რადგან აქ შეიძლება მოქმედება ოფიციალურ ნიადაგზე საკავშირო ხაზით; გაცილებით უკრო საშიშარია ჩუმი, მალული, გულჩათხრობილი, მაგრამ საოცარი სისწრაფით მოზარდი უნაობლობა და სიძულვილი ახეორთა საწინააღმდეგოთ.

დევნის აი ეს სახე გაცილებით უფრო საშიშარია; ის სისტემატიურად სწამლავს კავშირის საზოგადოებრივ აზრს ახეორთა და მასა-სადამე პრესის მიმართაც.

ამავე დროს ამ საშიშროებასთან ბრძოლა გაცილებით უკრო ძნელი და რთულია. მასთან ბრძოლის თაოსნობა თვით საკავშირო მასამ უნდა იკისროს; უჯრედებმა წინასწარვე უნდა გააფრთხილონ ყოველი შესაძლებლობა „მალული სისინის“ წარმოშობისა.

კავშირის ხელომდგანელმა ორგანოებმა თავის მხრივ ხელი უნდა შეუწყონ ამ საქმეში უჯრედებს.

აუცილებელია მკაცრი დასჯა ყველა იმათ ვინც შემჩნეულია ახეორის დევნაში;

ამავე დროს თითქმის გადაწყვეტი მნიშვნელობისაა საზოგადოებრივ — სანიმუშო სასამართლოების მოწყობა ახეორზე დევნის გარშემო, და საერთო პოლიტიკური მუშაობა, მიმართული პრესის და მისი ერთგული დარაჯის ახეორის საზოგადოებრივ როლის განმარტებისაკენ.

თავის მხრივ კავშირის პრესას მართებს მეტი სიფრთხილე ახეორთა მოძრაობის რთულ და მტკივნეულ საკითხებისადმი.

ახეორთა შორის მუშაობის „ახალი კურსი“ მარტო ნებაყოფლობითი ახეორობით არ განისაზღვრება; საჭიროა მტკიცედ შეითვისოს კავშირის მასამ, ყოველმა ახმუშკორმა და ახგლებკორმა, რომ ის საიდუმლო აგენტი ან ბურჟუაზიული ტიპის საგაზეთო შპიკი კი არ არის, არამედ საზოგადო მოღვაწეა, მასის აზრის და მაჯისცემის გამონახატველი.

მართალია ამხ. ტროცკიმ სთქვა: „წვრილმანებს მთელი ყურადღება“, მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ახეორი დაწვრილმანდეს ისე რომ მის მალალ საზოგადოებრივ მოკოდების სიმდიდრედ დაეშვას დეტექტიურ მაძიებელის დაბალ ღონემდე.

3. კ.

კომკავშირი და ფიზკულტურა

საჭიროა სწორი და გარკვეული გეზის აღება ფიზკულტურის დარგში მუშაობის წარსამართავად საჭიროა მეთოდის და სისტემის საკითხების არსებითი დამუშავება.

სხვა ამოცანათა შორის, რომელიც კომკავშირის წინ სდგას დღესდღეობით, და რომელიც მოითხოვს გადაუდებელ გადაწყვეტას, ერთი საგულისხმო და მთავარი

ამოცანათაგანი არის ფიზკულტურა. კულტურის ეს დარგი კავშირში დღემდე სათანადო სიმალლემდე არ არის აყვანილი. განსაკუთრებით პროვინციაში კავშირის რო-

გორც ზედა, ისე ქვედა ფენებს ფიზკულტურა სასხვათაშორისო საკითხად აქვთ მიჩნეული. ალაგ ალაგ, არა თუ შეგნებულა საჭიროება და სარგებლიანობა ფიზკულტურის არამედ კავშირის მასა და მისი ხელმძღვანელი წრეებიც კი სთვლიდა მას მცირეწლოვანთა, ბავშთა გასართობათ, ან კიდევ აძლევენ ფიზკულტურას მხოლოდ სანახაობის ძნიშვნელობას.

ამ ფრიად მნიშვნელოვან საკითხზედ ასეთი შემცდარი შეხედულება ავადმყოფური მოვლენაა, რომელსაც ბრძოლა უნდა გამოუცხადოთ უპირველესად ყოვლის თვით კავშირის ფარგლებში.

საჭიროა ფართე ფრონტის გაშლა იმისათვის, რომ კულტურის ეს დარგიც შევიტანოთ კავშირში და ჩავებათ ამ მუშაობაში კავშირის ფართე მასა.

დღემდე, საქართველოს პირობებში ფიზკულტურის აღმშენებლობითი მუშაობა ძალზედ მოიუსტებდა კავშირის უშუალო ხელმძღვანელობის თვალსაზრისით. ეს გარემოება უმთავრესად აიხსნება იმით, რომ საქართველოს კომკავშირი ორგანიზაციული და პრაქტიკული საქმიანობით საკმაოდ იყო დატვირთული. შეიძლება ამ პერიოდში ფიზკულტურა, უნებლიეთ, მეორე ხარისხოვან საკითხთა სიაში მოექცა და კავშირის საქმიანობა ამ დარგში განიზაბა მხოლოდ იმ ნგრევით პროცესში, რომელიც საჭირო იყო ძველი ნაშთების აღმოსაფხვრელად.

როგორც აღვნიშნეთ ამ მხრივ უფრო პროვინციის მდგომარეობა არის ქირვეული. მას არც კომკავშირი და არც ფიზკულტურის ცენტრალური ორგანოები არ უწევდნენ დახმარებას ღირექივებითაც კი.

და დღეს, როდესაც ჩვენმა პარტიამ მთელი გულისყური და საქმიანობა მიმართა სოფლისაგენ, ჩვენც კომკავშირს გვაწევს მოვალეობა, ამ გეზით მუშაობის წასამართავად, ჩვენი ადგილობრივ ორგანიზაციების სპორტიზაცია, რომ გაუწიოთ სათანადო ხელმძღვანელობა სოფელს კულტურის ამ დარგში დაც.

ამისათვის კომკავშირი უნდა გახდეს ფიზკულტურის უშუალო ხელმძღვანელი, უნდა აქტიურად ჩებას ცენტრალურ ორგანოს მუშა-

ობაში და უნდა გამოიჩინოს მეტი ჟნარი და ფხა ჩვენი კავშირის სპორტიზაციის საქმეში. საჭიროა გეგმის შემუშავება, მეთოდების გამოძებნა ორგანიზაციულ სტრუქტურის ჩამოსაქნელად და მუშაობის ხელმძღვანელობის გასაწევად.

მუშაობის გადახალისება, გამოცოცხლება, კავშირის ფართე მასაში აგიტაცია პროპაგანდა ფიზკულტურის მნიშვნელობისა და სარგებლიანობის შესახებ არის პირველი ნაბიჯი ამოცანის გადასაწყვეტად.

ამ მიზნისათვის კავშირმა უნდა ჩაატაროს ცენტრში და ადგილებზე ფიზკულტურის ყრილობები თვით კავშირის ფარგლებში. ამ ყრილობებს ექნებათ უდიდესი სააგიტაციო მნიშვნელობა, ჩვენს მასას დააყენებს იგი სწორ გზაზე და მისცემს ერთგვარ გეზს საქმიანობისათვის.

ყურადღების მთავარ საგნად უნდა გავიხადოთ აგრეთვე სასპორტო მთედნების მოწყობა და გამრავლება. ამ მხრივ აღმშენებლობას უნდა ექნეს ფუნდამენტალური და არა დროებითი ხასიათი. ყოველგან სოფლად თუ ქალაქად ხელი უნდა შეუწყოთ სპორტმთედნებისა და სასპორტო დარბაზების მოწყობას. საერთო ძალღონით სამზრო აღმასკომისა, პროფბიუროების და კულტურულ დაწესებულებათა დახმარებით ამ პრაქტიკული საკითხის მოგვარება არც ისე ძნელი საქმეა.

კომკავშირელის ორგანიზმი საკმაოდ მოშლილი და მოდუნებულია რევოლიუციისა, სიმშოლისა და მუდმივ საქმიანობის ნიადაგზე. ამათომ მისთვის აუცილებელ საჭიროებას წარმოადგენს მეცადინეობა ფიზკულტურის წრეებში, მისი პრაქტიკული და თეორიული შესწავლა.

შეძობების დაგვარად ყოველი კომკავშირელი უნდა გახდეს კარგი სპორტსმენი და მკოდნე პროლეტარული ფიზკულტურის ამოცანების.

აქედან გამომდინარეობს მეორე მოსაზრება, რომელიც უხსნის კომკავშირის შემდეგ შესაძლებლობას პრაქტიკულად და თეორიულად მომზადებულ კომკავშირელს, შეუძლია ფიზკულტურა ჩამოქნას ერთგვარ ფორმას და მე-

თოდში უპარტიო მუშურ-გლეხურ ახალგაზრდობაზე გაღვინის მოსახდენად. ამიტომ კავშირის აქტიუმა და მასამ ჯნდა გამოიყენოს ფიზკულტურა ისეა იარაღათ რომლის საშუალებით შესძლებელია მუშურ გლეხური ახალგაზრდობის ჩათოევა ჩენს კავშირში თუ კომკა-

ვშირი ასე დააყენებს საქმეს, თუ გაუწევს ამ დარგს წესიერ მე აჭიზას, ის უეჭველად დაიმსახურებს მასის პატივისცემას და სიყვარულს.

სპორტსმენი.

ჩვენის მტრები

ახალგაზრდობის ყვითელი ინტერნაციონალის გახარება.

მაშინ როდესაც ახალგაზრდათა კომუნისტური ორგანიზაციების ზრდა უფრო და უფრო ფართოვდება და შეიცავს მუშური ახალგაზრდობის ფართე მასებს, ახალგაზრდობის სოციალისტური ორგანიზაციების რიგები თანდათან სუტდება და იზრწნება. ავიღოთ რამოდენიმე მაგარი სექციათაგანი და განვიხილოთ მათი განვითარების პროცესი უკანასკნელი წლების განმავლობაში. ამ ორგანიზაციების ზრდის დაცემა ყოველან ცხადი შესამჩნევი გახდება ჩვენთვის.

ჩვენ შეგვიძლია აღვნიშნოთ სოციალისტური ორგანიზაციების ზრდის დაცემა იმ ქვეყნებშიდაც, სადაც გამეფებულია ერთგვარი „სამშვიდობო განწყობილება“, სადაც რევოლუციონური განვითარება არ გამოხატულა ნათლად, მაგალითად ჰოლანდიაში, ბელგიაში და ა. შ.

ჰოლანდიაში ჩვენ შეგვიძლია აღვნიშნოთ შექდენიერი განვითარება ახალგაზრდობის სოციალისტური კავშირისა.

1921 წლის თებერვალში ორგანიზაციაში ირიცხებოდა 10.680 წევრი. 1923 წელში— 10.554 წევრი, 1924 წლის დასაწყისში— 8.961 წევრი და 1924 წლის მარტში 7.160 წევრი ამ რიგად წევრთა რიცხვი 1921 წლიდან დაეცა 3 520 წევრით. ასეთივე მდგომარეობა შეგვიძლია აღვნიშნოთ ბელგიაშიც. 1920 წელში ბელგიის ახალგაზრდათა სოციალისტურ კავშირში ირიცხებოდა 18.687 წევრი, ხოლო 1924 წლის აგვისტოში 14 000 წევრი, უკანასკნელ ხანებში ემჩნევა კიდევ უფრო მეტი დაცემა წევრთა რიცხვის.

გერმანიის ახალგაზრდათა სოციალისტური კავშირში, ცენტრისტებისა და სოცალ-პატრიოტების შეერთების შემდეგ, ირიცხებოდა დაახლოვებით 100 000 წევრი. 1923 წელში ახალგაზრდობის სოციალისტურ კავშირს დაეტყო რღიევა, რაიც გამოიხატა წევრთა რიცხვის ძლიერ შემცირებაში, ოპოზიციის აშკარა გამოსვლაში, რ ზოგიერთ დიდ ორგანიზაციებარს კომკავშირის მხარეზე გადასვლაში.

ახალგაზრდობის სოციალისტური კავშირის ცენტრალური კომიტეტი ყოველგვარად ცდილობდა დაეფრა რღვევის პროცესი თავის რიგებში, მაგრამ იძულებული იყო მაინც აშკარად ეცნო „კომუნისტური საშიშროება“, ოპოზიცია. ოპოზიციის დაჯაუფება ორგანიზაციაში იყო ტიუინგიაში და საკსონიის ნაწილში, აგრეთვე რურში, ბავარიაში და სხვა ადგილებში. უფრო ცხადათ ეს ოპოზიცია გამოჩნდა ტიუინგიაში, სადაც მოხდა 1923 წ. ქ. იენში ოპოზიციის ყრილობა და დაადგინა ხმ. ს უმრავლესობით კომკავშირში გადასვლა.

ბავარიაში სოციალ-დემკრატების მზრდილი ჯუჟების მთელი რიგი გადმოვიდა ჩენს მხარეზე რურში კომკავშირელებმა შესძლეს სოციალ დემკრატული ახალგაზრდობის მრავალიცხოვან კრებებზე კომუნისტური რეზოლუციის გატარება.

ოპოზიცია მიმართული იყო კავშირის იმ პოლიტიკის წინააღმდეგ, რომელიც შესაძლებლად სცნობდა ბურჟუაზიასთან ერთიან ფრონტს, ძლევდა ორგანიზაციას მხოლოდ კულტურულ მნიშვნელობას, არ იბრძოდა ფაშაზმის წინააღმდეგ, და მოითხოვდა ოპოზიცია კომკავშირთან საერთო ფრონტს. გალში მოეწყო კავშირთან ერთად სოციალისტური ახალგაზრდობის მომქმედი კომიტეტები, რომლებ-

ბიც იბრძოდნენ საერთო ფრონტის საბოტაჟის წინააღმდეგ სოციალ-დემოკრატიული ბელადების მხრით. ამ როგად გერმანიის ახალგაზრდათა სოციალისტური კავშირის ზრდა 1923 წლის მიწურულისთვის ოქტომბრამდე დაეცა 75.000 წევრამდე. ოქტომბრის დამარცხების შემდეგ გერმანიის ახალგაზრდობის სოციალისტური ორგანიზაციების ზრდამ დაიწყო განვითარება.

ზოგიერთ ქვეყნებში, როგორც არის ავსტრია, ჩეხო-სლოვაკია და ა. შ. ბურჟუაზია ყოველ ღონეს ხმარობს იმისათვის, რომ პროლეტარული ახალგაზრდობა არ მოექცეს კომუნისტური ორგანიზაციების გავლენის ქვეშ.

ერთ მთავარ სექციასთან, რომელსაც უკავია პირველ ხარისხოვანი ადგილი და ხელმძღვანელობის როლი აქვს დკარებული ყვითელ ინტერნაციონალში, წამოადგენს ავსტრიის ახალგაზრდათა სოციალისტური კავშირი, რომელშიდაც ირიცხება ამ ხანად 35.000 წევრი მიუხედავად იმისა, რომ ამ კავშირს დხმარებას უწევს სოციალდემოკრატიული პარტიები და პროფკავშირები, აძლევენ მას დიდ თანხებს, იგი მაინც უკანასკნელ ხანებში სუსტდება.

ასეთივე მდგომარეობა არის ჩეხო-სლოვაკიის სექციაში, რომელშიდაც 1923 წლის დაკემბერში ირიცხებოდა დაახლოებით 16 000 წევრი, 2924 წლის დეკემბერში კი იქ იოიე ხებოდა 12 000 წევრი.

ახალგაზრდობის ყვითელ ინტერნაციონალში შედიან სხვა სექციებიც, როგორც არის მაგალითად, ფინლიანდიის კავშირი სოციალისტურ ახალგაზრდობისა, რომელშიდაც ირიცხება დაახლოებით 3.000 წევრი, ნორვეგიის (ტრანმელის) სოციალისტური კავშირი ახალგაზრდობისა, რომელშიდაც ირიცხება მხოლოდ 3.000 წევრი.

დანარჩენი სექციები სრულიად უმნიშვნელოა, ან და მარტო ქაღალდზე არიან აღნიშნული. თითონ ყვითელი ინტერნაციონალი უკანასკნელი სტატისტიკურ ცნობები კავშირებისა და წევრთა რაოდენობის შესახებ, რომე-

ლნიც შედიან მასში, იძლევა შემდეგნაირ ციფრებს: 33 კავშირი და 250 000 წევრი. რასაკვირველია ეს ციფრები არ შეესაბამება სინამდ ილეს, ახალგაზრდობის სოციალისტურ კავშირების რაოდენობა ამ რიცხვზე უფრო ნაკლებია.

როდესაც ჩვენ ვუპირისპირებთ ახალგაზრდობის ყვითელ ინტერნაციონალს ახალგაზრდობის კომუნიტურ ინტერნაციონალს, რომელშიდაც ირიცხება 1 150.000 წევრი, და რომლის ორგანიზაციული ზრდა ფართოდება, უნდა აღვიწნოთ აგრეთვე, რომ ახალგაზრდათა მეორე ინტერნაციონალის გავლენა არ ვრცელდება ევროპის საზღვრების მიღმა, და თვით ევროპაშიდაც მას ყველა ქვეყნებში არ აქვს მოწყობილი თავისი სექციები; აღვიწნოთ თუნდაც ერთი მთავარი ქვეყანა, ინგლისი, სადაც ჯერაც არ არსებოდა ახალგაზრდობის სოციალისტური ორგანიზაცია; ახალგაზრდობის კომუნისტურ ინტერნაციონალს კი ქვეყნის ყველა ნაწილებში აქვს თავისი სექციები.

სოციალისტურ ორგანიზაციების ზრდის შემცირება ასუსტებს აგრეთვე მათ საბრძოლველ ძალას. ეს ორგანიზაციები იჩენენ სრულ პოლიტიკურ უმოქმედობას. მათი მოქმედება გამოიხატება მხოლოდ იმაში რომ გამოგლიჯონ პროლეტარული ახალგაზრდობა კომუნისტური ორგანიზაციების გავლენას, თამაშობათა მოწყობთ, ციკით, მუიკით. ამ მიზნისათვის კი ისინი ღებულობენ დახმარებას სახელმწიფოსაგან ზოგიერთ ქვეყნებში ექვს გარეშეა, რომ ამ ხან დ ამ ორგანიზაციების ზრდა სუსტდება, მაგალითად საფრანგეთში, ისპანიაში და ა. შ., იმათ აქამდე ვერ შესძლეს შექნა ახალგაზრდობის დიდი სოციალისტური ორგანიზაციების, მაგრამ მაინც კომკავშირის ერთ მთავარ ამოცანათაგანს უნდა შეადგენდეს: ახალგაზრდობის სოციალისტური ორგანიზაციების გავლენის მოსპობა და ყველა იმ პროლეტარული კლემენტების დაპყრობა, რომლებიც ჯერ კიდევ არიან იმათთან.

რას უნდა პერიოდით გლეხთა ლიბერატორი

დღეს, როცა პარტია და გამომცემლობა დიდ ყურადღებას აქცევენ გლეხთა მასიური ლიტერატურის შექმნას, აღნიშნული უნდა იქმნას ყოველი უბრალო მიღწევა და უმცირესი შეცდომაც, — რა თქმა უნდა, არა იმისთვის, რათა ვაძავოთ ანუ ვაქოთ გამომცემლობა, არამედ იმისთვის, რომ ამ შეცდომათა ან წარმატებათა მიხედვით ვისწავლოთ, თუ როგორ უნდა ვიმუშაოთ მომავალში.

ჩვენ ეხლა სოფლისათვის უშვებთ ასეულ სათაურებს, ხშირად დიდი ტირაჟით; მრავალჯერ ეიკარებებით, ვმართავთ კრებებსა და ვმსჯელობთ იმის შესახებ, თუ ბოლოს და ბოლოს როგორი წიგნი ესაჭიროება გლეხს. და მუდამ ერთსა და იმავე შეცდომებს ვიმეორებთ დაუბოლოებლად, თითქმის ყოველი წევრით მოთხოვნილებათაღმე *) მკითგველისა, ხან კი თვით სალი გონებისა.

ჩვენი აზრის უკურო ნათელსაყოფად ავიღოთ „ახალი სოფელი“ ს რამოდენიმე წიგნაკი, სერიიდან: „აგროპროპაგანდის ბიბლიოთეკა“.

ამ სერიის წიგნაკთა მიზანია გაატარონ აგრონომიული პროპაგანდა სხარტული, ბელესტრისტული ფორმით, მოთხრობის, ზღაპრის, ლექსისა და სხ. სახით.

წიგნაკებს აქვთ ფერადი გარე-კანი, დაბეჭდილი არიან მსხვილი შრიფტით, სივრცე მათი ჩვეულებრივ საბეჭდ ქაღალდზე მომცროსა და ნაფარუდევია ნაკლებად მომზადებულ მკითხველ გლეხისათვის. მართალია, ფასი მათი საერთოდ საკმაოდ მაღალია (10—15 კაპეიკი) მაგრამ ეს აიხსნება ძვირფასი ფერადი გარე კანით.

მაგრამ საქმე ამაში კი არ არის, არამედ აი რაშია.

*) ავტორი ლაპარაკობს გამომცემლობაზე „Новая деревня“, წერალში მოყვანილი შენიშვნები აღნიშნულ გამომცემლობის შესახებ — მთლიანად შეიძლება განმეორდეს ჩვენი საგლეხო ლიტერატურის შესახებაც.

საბჭოთა კავკასიონის* — ანალოგიურ გამოცემათა ისეთივე განხილვას რედაქცია მოათავსებს შემდეგ ნომერში.

არაბუნებრივი გაზვიადება.

ამ წიგნთა რიგში ფრიად შესაძინევად გამოსკვივის წიგნაკის ავტორის გადამიტებული აღტაცებ. შედეგებით იმ აგრონომიული რჩევა-დარიგები ა, რომელსაც იძლევა ავტორი გლეხთა მეუ-ნეობის გასაუფლებსებლად.

აი მაგალითად, ზღაპარი პ ორეშინისა — „თუ მოაშენებ ღორსა, მუდამ მდიდრად იქნები“. მოთხრობაა იმის შესახებ, თუ პირდაპირ ელვის სისწრაფით, როგორ მალე გამდიდრდ წინდ გაჭირებული გლეხი ილო, იმის წყალობით რომ ზელი მიჰყო ღორის მოშენებას. წიგნაკი საერთოდ არ არის ცუდად დაწერილი. იაგრამ მთავარი ნაკლი აოის ის, რომ გადამეტება მიდის სიტუემდის.

ჰეპაროდა, რომ ილოს ხლი მიეყო მღორეობისათვის, რომ ჟცბად არამც თუ გამდიდრებულიყო, არამედ ყოველ მხრივ სამაგალითო გლეხი გამხდარიყო: იწყო გაზეთის კითხვა, მის ოდაში „რც ნაგავი არის არც ბზე, სიწმიდე და სისუფთავე — მთელი სოფლის სილამაზე. კაცი კ რგი: გაჭირება თუ კი არის ვინმეს კარზე, დახმარების გასაწევად არ დადგება ეს უარზე“. ერთის სიტყვით, ღორებთან და ხლოებამ გარდაჰ მნა ილო და მსგაჲ ჰყო ძოწინავე, კულტურული და ფაქიზი გლეხი.

სითივე გადაჭარბებით მოიკოჰლებს აგრო-ზღაპ. რი — „კართოფილით გამდიდრდა“.

ღარიბი გლეხი ფ ლიფე, ყოფილი წითელ-არმიელი, შ მის მოყვარე და გაჭირახი, გამდიდრდა იმის წყალობით, რომ მოფიქრებულ დ მოიყვანა კარტოფილი თავის მიწაზე, შემდეგ კი კ რტოფ ლი კარგსა და ნაყოფიერ ღორში გად სცვალა. ამ წიგნაკში ჩვენს წინ იშოიბა სუოიი გლეხის უსწრაფესად გამდიდრებისა, სადა ი ფილიფემ იყიდა წყელი მსუქნი ძოხა და ერათ ცხენი „მოჰყვა“ მთელ სოფელს; ხეგაწლით ცხოვრებას, „ახლი სალი დ იდგა, — უყეთესს რომ ვერ იპოვი, თუხდ ქვიყანა ძოიარო“.

ეროი სიტყვით, მიჰყვ ავტორის რჩევა და მთელ სოფელში ყველაზე უკრო მდიდრად იქნები.

აი ეს არის უმთავრესი ნაკლი ასეთ ბელეტრისტულ ბროშურებისა სოფლის მეურნეობაზე—სიმაართლეს შეუფერებელი გაშუქება სოფლის ნამდვილი მდგომარეობისა. ავტორი, როგორცა სჩანს, ჰფიქრობს, რომ „გლეხი სულელია და მას ზემოდან უნდა სწავლება“-ო. მაგრამ ეს ღრმა შეცდომაა და სოფელში მხოლოდ დაცივნებასა და უნდობლობას გამოიწვევს.

ასე მოქმედება, ტექნიკა „გაბრუების“ მეოთხედით, რა თქმა უნდა, არ ვარება.

თითქოს არ შეიძლებაოდეს გავლენის მოხდენა უბრალო დარწმუნებით, იმ ცოტაოდენ მიღწევათა მაგალითების მიხედვით, რომლებიც მიღებულინი არიან ამა თუ იმ აგრონომიულ რჩევა-დარიგების განხორციელების შემდგომ.

თითქოს იმისათვის, რომ გლეხი დარწმუნდეს წიგნაკში განმარტებული რჩევა-დარიგების ნაყოფიერებაში, უსათუოდ საჭირო იყოს მოჯადოება ოქროს მთებითა, „რძის მდინარითა და კისელის ნაპირებით“.

გვეტყვიან: „ეს ხომ ზღაპარია და ზღაპარში ყოველთვის შეიძლება გადამეტება“-ო. მაგრამ თუ აქვენ აუცილებლად მიგაჩნიათ მისდით ნამდვილს, პრაქტიკაში შემოწმებულ აგრონომიულ რჩევა-დარიგებას, რისთვისა და ხდება, რომ როცა ამ რჩევა-დარიგების განხორციელების შედეგებზე მიდგება საქმე, ეს შედეგები იმდენად საოცარნი გამოდიან, რომ გლეხი, წაკითხვისას, რასაკვირველია გაიციუნებს, ხოლო რაკი გაიციუნებს და დაჰკარგავს ნდობას წიგნაკისადმი, ნდობას აგრონომიული რჩევისადმიც დაჰკარგავს.

ჰო და საეჭვოა, რომ ასეთ საქმეში, როგორიცაა აოის მიწადმოქმედის გაუმჯობესებულ საშუალებათა პროპაგანდა, გამოსადეგი იყოს ზღაპარი. აგრონომია ხომ მეცნიერებას ემყარება, უკანასკნელი თითქოს კარგად ეგუებოდეს ზღაპრულ სიუჟეტსა და არასერიოზულ ცუბედობას.

ასეთსავე ყაიდაზე და ასეთივე ნაკლულევანებანით არის ნაწერი სხვა ორი წიგნაკიც ამავე სერიიდან: „ახალი სოფელი—მხარე

შრომისა“ და „რისთვის გაიშალა ხალხი დიდ სოფლებიდან“.

რასაკვირველია, ამ სერიაში არის უფრო მოხდენილი წიგნაკებიც, როგორც მაგალითად: „შვიდფუთიანი ფუთი“ (შემთხვევით მოხვდა აგროპროპაგანდის სერიაში, მისი ადგილი ანტირელიგიურია, „მზაკვავი“ „სიმონი ძმითა“.

არავითარი კოოპერაცია, გქონდეს მხოლოდ თავის იმედი.

გარდა ხსენებულისა, თითქმის ყველა ამ წიგნაკებს აქვს მეორე ფრიად მნიშვნელოვანი ნაკლიც. ყველა ეს წიგნაკები (გარდა „რისთვის გაიშალა ხალხი დიდი სოფლებიდან“-ისა) მკითხველებში ჰბადებენ აზრს, რომ უმთავრესი—ეს საკუთარი ინიციატივა და აღღოა.

რომ მას შეუძლიან გააუმჯობესოს თავისი მეურნეობა და გაიმართოს, როგორც კერძო მესაკუთრეს, თავის სოფლის გლეხებთან ყოველგვარი კავშირის, კოოპერაციის და საგლეხო ურთი-ერთ დახმარების გარეშე.

საბჭოთა ხელისუფლებაზედაც ხომ კრინტიც არ არის ამ წიგნაკში. არაფერია არც საბჭოთა საზოგადო დაწესებულებათა შესახებ სოფლებში. გლეხი, რომინზონ კრუზოეს მსგავსად, თითქმის მიუვალ კუნძულზე სცხოვრობს, თვითვე ჰქმნის ყოველგვარ წარმატებას მეურნეობაში და გარედან არავითარი დახმარება არ ესაჭიროება.

ეს ძირიანად არასწორი მიდგომა სოფლისადმი, განსაკუთრებით დღეს, როცა ყოველის მხრიდან ვცდილობთ კოოპერაციის გლეხთა ყოფა-ცხოვრებაში ჩანერგვას.

ორი პაწია, მაგრამ მნიშვნელოვანი დანახვეი.

პირველი—ხედმეტი და მავნებელია ტექნიკათთვის თავბრუს დახვევა აღუარულ ბელ დაპირებით, თუნდაც ზღაპარში; უმჯობესია უმზილოთ მათ სიმაართლე, როგორც უსიამოვნოც არ უნდა იყოს იგი, უმჯობესია მიწის მუშას ფაქტებითა და მაგალითებით უჩვენოთ (თუნდაც ბელეტრისტული ფორმით), თუ როგორ მცირესა, მაგრამ რეალურ შედეგებს მივალწვეთ, როცა გონივრულად მივყვებით აგრონომისა და სპეციალისტის რჩევას.

მეორე სისტემატიურად უნდა იქნას გატარებული აზრი, რომ მცირესა და საშუალო შეძლების პატრონს არ ძალუძს გამოასწოროს თავისი მეურნეობა ურთიერთ დახმარებისა და კოოპერაციის გარეშე.

მხოლოდ რედაქციის დაუდევრობით შეგვიძლიან ავსნათ ის, რომ წიგნაკთა მწკრივში

სჩანს სწრაფი გარდაქცევა ლატაკისა მდიდარ და კულტურულ, მოწინავე მიწის მუშად საკუთარის ძალით, თავის სოფელელთა ყოველგვარი დახმარების გარეშე. ეს—მავნებელი, შემცდარი ხაზია, და მას გამოსწორება უნდა, გეზის კოოპერაციისაკენ ალებით.

კ—ე

რა უნდა ვიპოოთ სოციალურ გეოგრაფიის დარგში

ლენინის კუთხე წითელარმიაში. მუშათა და გლეხთა ახალგაზრდობის ბიბლიოთეკა, საერთო რედაქციით რ. ა. ლ. კ.—სა. „ახალი მოსკოვი“. 1925. გვ. 70.

წიგნაკში სრულიად დამაკმაყოფილებლად და ყოველმხრივად გაშუქებულია ლენინის კუთხეთა მუშაობა წითელარმიაში.

გადმოცემულია კუთხის ამოცანები, სახე და მეთოდები მასში მუშაობისა; აგრედვე განმარტებულია წითელარმიელთა ლენინის კუთხის ნაცადი მუშაობის გამოყენების გზა, — დაწესებულებებსა და მუშათა სახლებში ახლად დაარსებულ „წითელ კუთხეებში“—სათვის. ავტორის მიერ განსაკუთრებით ხაზგასმულია ახკომკავშირელთა როლი როგორც კუთხეებში „პირველი“ მუშაობის თოფებისა და ორგანიზატორების.

კლუბის მეთოდის თვალსაზრისით წიგნაკი სავსებით შეგნებულად არის დაწერილი, გარდა ერთი თავისა „ცოცხალი კინო“-ს შესახებ (გვ. 26—28) რომელიც ავტორს პანტომიმასთან აურევია და უმართებულო მაგალითი მოჰყავს „ცოცხალი კინო“-ს თემისათვის.

განსაკუთრებული ღირსება წიგნაკისა არის სიმარტივე, ნათელი და მსუბუქი გადმოცემა, რაც მისაწვდომადა ჰხდის მას ყოველ კომკავშირელისათვის, რომელიც ახლად იწყებს „პირველ“ მუშაობაში მონაწილეობის მიღებას.

წიგნს, უმეტესად, ურჩევდით როგორც გამოსადეგს.

„კომკავშირის ესტრადა“, ნაწ. I. მოსკოვი. 1924. გვ. 568. ფასი 2 მან. 75 კაპ.

კომკავშირის ესტრადის რეპერტუართან მიდგომა მეტად ფრთხილი უნდა იყოს. აქ ძველის გამოყენება ფრთხილ მოფიქრებულად უნდა

იყოს, რადგანაც ახალგაზრდობა ადვილად შემთავსებელია. განსახილველ წიგნში კი ამ თვალსაზრისით ვერ არის ყველაფერი რიგზე.

წიგნი შეიცავს სამს განყოფილებას: 1) ძველი ცხოვრება; 2) სინათლისა და თავისუფლებისაკენ; 3) რევოლუტა რუსეთში. ასეთი დალაგება მოხდენილია. კომკავშირელმა ახალი უნდა შეიმცნოს კონტრასტების გზით: წყეულ და საზიზღარ წარსულისა და მძიმე, მაგრამ სასიკადალო სინამდვილისა. მაგრამ არა ყოველად იმის, რაც წიგნშია მოთავსებული, არის საჭირო კომკავშირელ-ლენინელის აღსაზრდელად. რას მისცემს მას უგვანობა ა. ფედოროვისა და ბ. სმირნოვის (გვ. 317); პაციფისტური ლექსები ვაინბერგისა, ძველ დროში კლუბის ესტრადებზე გაცხეტილი კიჩეევის შაირები? (გვ. 323).

სავსებით შეუწყნარებელია დ. მერეჟკოვსკის ნაწყვეტების მოთავსება, სადაც დეკაბრისტთა მთელი აჯანყება „ნეოქრისტიანული“ სულით არის გადმოცემული. დ. მერეჟკოვსკი სრულიად მავნებელია ახალგაზრდობისათვის (იხ. გვ. 341—349).

1905 წლის რევოლუტიაში იყვნენ პოეტები, რომლებიც აჯანყებულთ მისდევდნენ კვალში, მაგრამ მალე იცვალეს ფერი და მიეკედლნენ ძლიერთ ამა ქვეყნისა; ერთი ასეთ პოეტთაგანი, რომელმაც გადაიტანა მთელი სასაძავლე დაცემისა იყო დ. ცენზორი, და მისი მოთავსება ზედმეტი იყო ამ კრებულში (იხ. გვ. 463).

რევოლუტურ კრებულებიდან ერთხელ და სამუდამოდ ამოღებული უნდა იქნას ნ. მინსკის ფსევდო—„მუშათა ჰიმნი“. მისი არამხატვრული ჩმახვა ვერაფერს მისცემს ახალგაზრდობას. არ უნდა დავივიწყოთ ნ. მინსკის საქციელი

„ახალი ცხოვრების“ პერიოდში (1905 წ.); იგი როგორც პოეტიკა და პუბლიცისტიც, სასტიკად დაჰკრულა ვლადიმერ ილიას ძემ.

არ არის საჭირო არც **სერგეევ ცენსკი** (გვ. 461—463). კრებულში მოთავსებულ პაწია ნაწყვეტებშიც კი ვხედავთ მის მიდგომას 1905 წლის რევოლუციისადმი; მან ეს რევოლუცია შეიმცნო როგორც საღიზმი ორივე მხრისა, გამარჯვებულისაცა და დამარცხებულისა.

სუსტია **მ. დანილევსკის** „სისხლიანი კვირა“ — ამასთან ერთად ის არა ერთხელ გამოცემულა გვპს მიერ.

ორიოდე სიტყვა კრებულის ამოცანების შე-

სახებ. ჩვენ სრულებით არ მიგვაჩნია სწორედ ავტორის მიერ განსაზღვრული ამოცანა კრებულისა: „მასსიური მსმენელი უნდა იქმნეს ჩათრეული სილამაზის შეგრძნობასა და შემეცნებაში“ (გვ. 4), ეს, რასაკვირველია, ესთეტიური მიქარვაა. თვით ამარცხებენ ავტორები თავიანთ თავს მასალის შეჩვევით.

მიუთითებდით რა ნაკლულევანებაზე, უნდა აღინიშნოს, რომ წიგნში არის მრავალი ახალი და ორიგინალური მასალა, და სათანადო გაშალაშინების შემდგომ იგი უეჭველად მოუტანს სარგებლობას ყოველ კლუბს.

ტონი.

კავშირის საჭესთან

რ. ლ. ა. კ. კ. ამიერ-კავკასიის კომიტეტში.

მიმაგრება. უკანასკნელ ხანებში წარმოებებში დაეცა მიმაგრება, სწარმოებს გაფართოება მოზრდილ მუშების ხარჯზე. რ. ლ. ა. კ. კ. კ. მიერ მიღებულია ზომები რ. კ. პ. ც. კ., სამეურნეო უმაღლეს საბჭოსა და საკავშირო რესპუბლიკების შრომის სახალხო კომისარიატის იმ დადგენილებების ცხოვრებაში გასატარებლად, რომელნიც შეეხება ახალგაზრდობის წარმოებაზე მიმაგრებას.

რ. ლ. ა. კ. კ. კ. ეკნომიური განყოფილება შეუდგა ამიერ-კავკასიის რკინის გზებზე მიმაგრების პროცენტის ზუსტს აღრიცხვას, იმ მიზნით რომ შეავსოს იგი

შრომის ნაყოფიერება.

სერიოზული ყურადღება ამიერ კავკასიის საოლქო კომიტეტმა მიაქცია ახალ-გაზრდობის შრომის ნაყოფიერების ამაღლების საკითხს. ამასთან დაკავშირებით ამიერ-კავკასიის კომიტეტმა ჩაატარა კამპანია მუშური ახალგაზრდობის დღეების გამოტოვების შესამცირებლად, რამაც მოგვცა ბრწყინვალე შედეგები. განსაკუთრებული ყურადღება ამ კამპანიის ჩატარების დროს მიექცია საფაბრიკო საქარხნო სკოლების მოსწავლეებს.

ტფილისში ჩატარებული დათვალიერების მიხედვით, სჩანს, რომ წარმოების დაძვ ლება,

ინსტრუმენტების არ ყოფნა არის სერიოზული მიზეზი წარმოების ნაყოფიერების ზრდის წინააღმდეგ.

ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტის მიერ ჩატარებულმა კომპანიამ ახალგაზრდობის ჩასაბმელად საწარმოვო თათბირებში, მოგვცა კარგი შედეგები.

ამიერ-კავკასიის ფარგლებში 300 ახალგაზრდა არის ჩამუშული საწარმოვო თათბირებში.

ხელუხასი და ახალგაზრდობის ტარიფიკაცია.

უკანასკნელ ხანებში ძლიერ გაიზარდა ახალგაზრდობის ხელუხასის რაოდენობა, შარშანდელთან შედარებით.

ეს საკითხი დაკავშირებულია მუშაობის მეორე მხარესთან, ახალგაზრდობის ტარიფიკაციის ზრდასთან.

წინააღმდეგ შარშანდელი წლისა, საშუალო ტარიფი მუშური ახალგაზრდობისა ამიერ-კავკასიაში შეადგენს 2—3 კატეგორიას.

ადგილებზე, ბაქო—ტფილისში ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტის ხელმძღვანელობით სწარმოებს იმ პროგრამის დამუშავება, რომელიც შეიცავს წარმოების ახალგაზრდობის ტარიფიკაციის ზრდის მოწესრიგებას.

გამოლა უმუშევრობასთან.

მიუხედავად ჩვენი წარმოების ზრდისა, ახალგაზრდობის შორის უმუშევრობა ძლიერდება. უმუშევრობის ზრდა 80 პროც. ხდება იმ ახალგაზრდობის ხარჯზე, რომელიც არ არის დაზღვეული და პირველად გამოდის შრომის ბაზარზე. წარმოების გაფართოებასაც არ ძალუძს დაიტეოს ახალგაზრდობის ეს ნაწილიც.

ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტი ღებულობს ყოველგვარ ღონისძიებას უმუშევრობის აღსაკვეცად მოზარდ უმუშევართა სახლების ორგანიზაციის საშუალებით. ტფილისში ერთი ასეთი სახლი უკვე ეწყობა; ამიერ კავკასიის შრომის სახალხო კომისარიატის მიერ მოცემულია თანხმობა კიდევ ორი ასეთი სახლის მოაწყობათ.

ამის გარდა, ამიერ კავკასიის საოლქო კომიტეტი ღებულობს ზომებს შრომის კოლექტივების მოსაწყობათ და ახილგაზრდობის ჩასაბმელად საზოგადოებრივ მუშაოში.

შრომის ღაცვა.

ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტმა ჩაატარა ორი სერიოზული მუშაობა. პირველი შეეხება საზიანო სამუშაოების სიების გადახედვას და მეორე შრომის ძირითად კანონების კოდექსს.

მუშაობა შინა-მკაფველობის ახალგაზრდობაში.

ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტის მიერ ჩატარებულია აგრეთვე მუშაობა იმ მუშური ახალგაზრდობის შორის რომელიც ჩამოშლია შინამრეწველობის წარმოებებში.

ეს მუშაობა გამოიხატება იმათ მიმდრებაში წარმოებაზე და მოწაფეების გადასახადის შემცირებაში. განუწყვეტლივ სწარმოებს ასეთი შეგირდების ზრდა და ისინი ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტმა მუდამ უნდა იყოლიოს თავისი გავლენის ქვეშ.

შინა-მკაფველად სოფლად.

ამ მდგომარეობა უარესია. ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტი ეხლა ატარებს კომპანიას შრომის ხელშეკრულებათა დასადებათ. ასეთი

ხელშეკრულებები ამიერ-კავკასიის ფარგლებში დაიდო 500 მეტი.

ასეთი დაგვიანება აიხსნება სოფლად კარგი მუშაკების კადრის უყოლობით.

საქარხნო-საფაბრიკო სკოლები და ხელოვნური სწავლა.

რ. ლ. ა. კ. კ. ა. კ. კ. მუდამ აწარმოებს მუშაობას ამ სკოლების გასახსნელად. ეხლა უკვე ბაქოში არსებობს 15 სკოლა და ერთი სპეციალური ტექნიკური. უკანასკნელ ხანებში ადგილებს მიეცა ღირეკტივები შრომის ცენტრალური ინსტიტუტის და დალტონის გეგმის მეთოდების ცხოვრებაში გასატარებლად. აგეთმა ზომამ მოგვცა კარგი შედეგები.

ეხლა ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტი ისახავს გეგმას საქარხნო-საფაბრიკო სკოლების ღირებულების შესამცირებლად, საკითხის უფრო ფართე დაყენებით თვითშესყიდვის შესახებ და პროგრამული შესწავლის საკითხების გეგმაშეწონილ და რაციონალურ მიდგომით.

მუშაობა მოჯამაგირე ახალგაზრდობის შორის.

ამ დარგში საკმაო მიღწევები გვაქვს შარშანდელ წელთან შედარებით.

ამიერ-კავკასიის კომიტეტმა შესძლო მოჯამაგირე ახალგაზრდობის დიდი % აყვანა აღრიცხვაზე, დასდო შრომის ხელშეკრულებები დამქირავებელთან და აი, ეხლა გარკვევით ვსდგევართ მოჯამაგირეთა ეკონომიური მდგომარეობის გაუწჯობების გზაზე. ამიტომ ამიერ-კავკასიის საოლქო კომიტეტმა დაისახა მიზნათ მოჯამაგირეთა ას პროცენტოვანი ჩაბმა პროფკავშირებში და კომკავშირში.

ს. ლ. ა. კ. კ. ტფილისის კომიტეტში.

სოფელი. აღბუღახის რაიონში გაიხსნა კავშირის სკოლა სოფლის აქტივის მოსამზადებლად.

თათბირი. მახლობელ დღეებში ტფილისის კომიტეტი იწვევს მაზრის მუშაკების თათბირს; თათბირისათვის დღის წესრიგში სხვათა შორის სდგას საკითხები: 1) მოხსენებები ადგილებიდან; 2) ეკონომიური მუშაობა სოფლად;

3) აგრონომიკილი პროპაგანდა სოფლად; 4) ფიზკულტურა სოფლად და სხვ.

უჯრედების მოწყობა. შანგლისის რაიონში ტ. კ. ვადასწყვიტა მოაწყოს ორი უჯრედი ქართულ სოფლებში.

ორგანიზაციული მუშაობა.

მუშაობა ყოფილ ახალგაზრდა მარქსისტებს შორის. საჭიროდ იქნა ცნობილი ყოფილ ახალგაზრდა მარქსისტების მიღება უჯრედების მეშვეობით, ხოლო მათი საბოლოო დამტკიცება უნდა მოხდეს ტ. კ. პრეზიდიუმში.

ბარათების სისტემა ახლო მომავალში ტ. კ. იქნება შემოღებული აღრიცხვის საბარათო სისტემა. ამასთან დაკავშირებით სწარმოებს წევრებისა და კანდიდატების აღრიცხვა ტფილისის ორგანიზაციაში.

საინფორმაციო განყოფილება. ტფილისის კომიტეტთან ეწყობა საინფორმაციო განყოფილება.

მთლიანი კავშირის დღე. საჭიროდ იქნა ცნობილი, კომკავშირელთა განტვირთვის მიზნით, კავშირის დღის ჩატარება ორ კვირაში ერთხელ სამშაბათობით.

სააგიტაციო-საპროპაგანდო მუშაობა.

პროპაგანდისტები. ტფილისის კომიტეტის მიერ გამოტანილია დადგენილება ტფილისის კომიტეტის სააგიტაციო საპროპაგანდო განყოფილებასთან შეიქმნეს ძირითადი კადრი პროპაგანდისტების ტფილისის ორგანიზაციისათვის. ისინი უნდა განთავსდნენ კავშირის მუშაობიდან.

ლიტერატურა ტფილისის კომიტეტმა წინადადება მისცა სააგიტაციო-საპროპაგანდო განყოფილებას იქონიოს კავშირი ნაციონალურ უმცირესობათა გამომცემლობებთან ლიტერატურის შეძენის მიზნით, რომ გავრცელდეს იგი ნაციონალურ უმცირესობათა კომკავშირელების შორის.

პიონერები.

კურსები ყრილობებში. ახლო მომავალში ტფილისის კომიტეტი იწვევს კურსებს, ყრი-

ლობებს, რომ მოამზადოს სოფლის კოლექტივის ინსტრუქტორი.

კრებული. საჭიროდ იქნა ცნობილი გამოცემა კრებულის „პიონერის თანამგზავრი“ და პლაკატის „ახალგაზრდა პიონერი“. მასალებს დაამზადებს ა. პ. ტ. ბ. და ტ. კ. სააგიტაციო განყოფილება.

პიონერის გაზეთი. ტფილისის კომიტეტმა საჭიროდ სცნო გამოცემა ცალკე პიონერული ორგანოსი „იუნონესკაია პრავდასთან“ და „სპარტაკთან“.

მუშაობა მოწაფეთა შორის. მუშავდება დებულება მოწაფეთა უჯრედების შესახებ შრომის სკოლებში.

წარმომადგენლობა. განათლების განყოფილების წინაშე დასმულია საკითხი ლ. ა. კ. კ. უჯრედის წარმომადგენლის სასწრაფო შეყვანის შესახებ პედაგოგიურ საბჭოში. ლ.

ს. ლ. ა. კ. კ. ცეკაში.

ორგანიზაციული მუშაობა თანახმად სახელმწიფო უნივერსიტეტის უჯრედის მდივნის მოხსენებისა, ც. კ. ორგანიზაციული განყოფილებას დაუსახავს მთელი რიგი პრაქტიკულ ღონისძიებათა, წითელ არმიასთან დაკავშირების დარგში, ამის გარდა ყოფილ ახალგაზრდა მარქსისტებს შორის მუშაობისათვის, მესამე კატეგორიის პოლიტწრეების მუშაობის გასაძლიერებლად, ახალგაზრდა ქალთა შორის მუშაობის გასაფართოებლად მასიურ და ინდივიდუალურ პროპაგანდა გზით, სპორტ წრეების ხელმძღვანელობის გასაწევად, საშეფო სოფელთან დაკავშირებისათვის, კომკავშირელების ჩასაბმელად ს. ფ. მ. საზოგადოებებში, დობროხიმი და ა. შ.

სახელმწიფო უნივერსიტეტის უჯრედის წინ ც. კ. დასვა ამოცანა სახელმწიფო უნივერსიტეტის კომუნისტური სტუდენტობის ყოფაცხოვრების საფუძვლიანად შესწავლის.

ც. კ. ორგანიზაციული განყოფილება ამუშავებს გეგმას უპარტიო მასწავლებლობის ლ. ა. კ. კ. ჯგუფ გაადვილებულ მიოებისას.

რ ლ. ა. კ. კ. ცენტრალურ კომიტეტის, ცირკულიარის თანახმად სანაშუშო უჯრედისა

და რაიონულ კომიტეტის ურთიერთ მიმავრების შესახებ, ს. ლ. ა. კ. კ. ც. კ. მიამაგრა ზაშურის რაიონი მთავარ სახელისნოების უჯრედზე.

სააგიტაციო-საპროპაგანდო მუშაობა.

18 მარტის კამპანია (კომუნის და რემედისის დღე) ნოგეცა დიდი რიცხვი ლ. ა. კ. კ. წევრებისა, რომლებიც ჩაეწერენ რემედისში.

ახლო მომავალში ც. კ. მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატთან ერთად დაგზავნის ადგილებზე ცირკულიარსა და გეგმის საგაზაფხულო სასოფლო-სამეურნეო კამპანიისათვის და „ტყის დღის“ მომზადებისათვის, რომ უფრო წარმატებით ჩატარდეს ეს კამპანია „სპარტაკში“ და „იუნოშესკაია პრაედაში“ შეიქმ-

ნება განყოფილებები: „კომკავშირი სასოფლო-სამეურნეო ფრონტზე“.

მიწათმოქმედების სახალხო კომისარიატის წინაშე აღძრულია შუამდგომლობა ლ. ა. კ. კ. ცენტრალური კომიტეტის მიერ სასოფლო-მეურნეობის დარგში ლიტერატურისა და პლაკატების მოცემის შესახებ ადგილებზე გასაგზავნად.

გაზეთ „ახალ სოფელში“ ეწყობა კომკავშირელის კუთხე.

ცენტრალურმა კომიტეტმა შეარჩია წიგნების სია კოოპერაციის, იურიდიულ განყოფილების და სოფლად ეკონომიურ მუშაობის დარგებში. სწარმოებს ამ წიგნების შესყიდვა „სოვეტსკი კავკაზის“ გამომცემლობაში და ჩქარა დაიგზავნება ადგილებზე.

თამბიაშვილი.

პასუხისმგებელი რედაქტორი ვ. ღარანველიძე.

